

BIBLIOTEKA
UMCS
LUBLIN
o.o.

Wyd. 3252/9/11
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Cena zł. 10.—

Wydano z dubletów
Bibl. Publ. m. st. W-wy

Samorządowiec

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU
TERYTORIALNEGO I INSTYTUCJI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ R. P.

ROK IV WARSZAWA, LISTOPAD 1949 R. NR 11 (43)

„DNI KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY ŚWIATEM” W 32-ROZNIĆ WIELKIEJ REWOLUCJI

Dni Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wstrząsnęły światem. Skierowały historię ludzkości na nowe tory.
Rewolucja Październikowa (7.XI.1917) — to początek nowej ery milionów ludzi na całym świecie.
Rewolucja Październikowa — to wymiar sprawiedliwości społecznej dla milionów ludzi pracy od-

Była to pierwsza w dziejach rewolucja, która ustanowiła rządy większości w miejsce rządów garstki obszarników i kapitalistów.
Tow. Stalin powiedział: „...Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową epokę, epokę rewolucji proletariackich w krajach imperializmu, nastąpiła era rewolucji wyzwoleniczych w koloniach i krajach

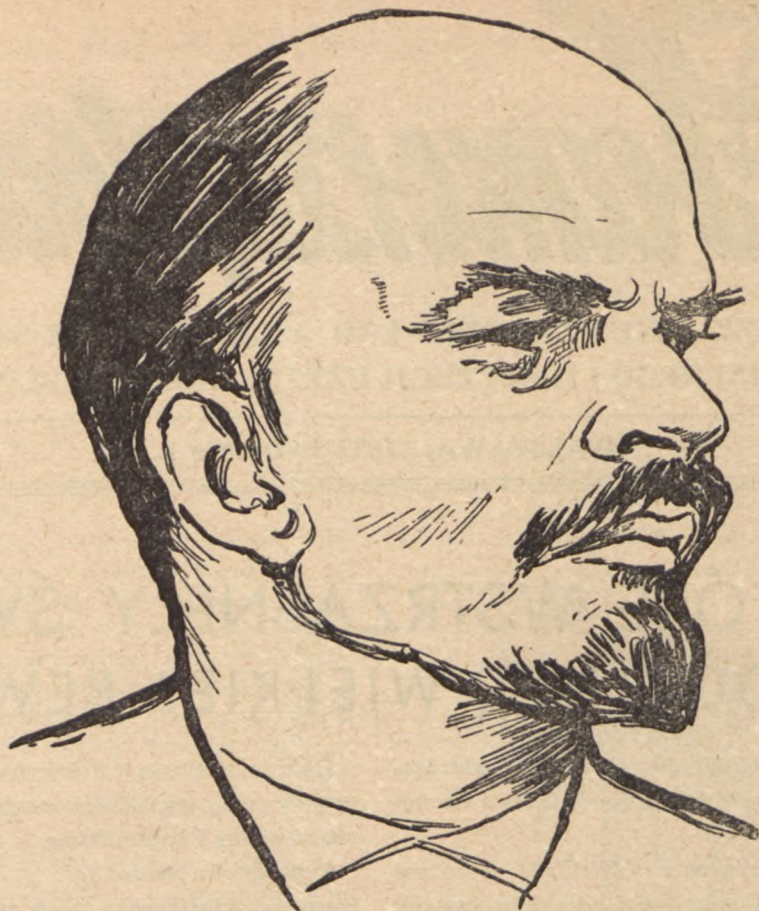

Lenin przemawia na I Zjeździe Rad w czerwcu 1917 r.
Obok siedzą od lewej: Dzierżyński, Stalin i Świerdłow.

wiecznie gnębionych i poniżanych. Historyczny odwet za wiekowe krzywdy i poniżenia milionów wyzyskiwanych i społecznie upośledzonych. Wzwyżgnięcie człowieka pracy na szczybel godności ludzkiej.
Wielka Rewolucja Październikowa stworzyła nowe drogi rozwojowe gospodarcze, polityczne, naukowe i kulturalne ludzkości.

zależnych, era przebudzenia się proletariatu tych krajów, era jego hegemonii w rewolucji... Era trwałości kapitalizmu minęła, unosząc z sobą legendę niewzruszalności ładu burżuazyjnego... Nastąpiła era upadku kapitalizmu“.
Zwycięstwo Rewolucji Październikowej, powstanie ZSRR mówił na Wielkiej Akademii w Warszawie Tow. Józwiak - Witold — to nie tylko cios zadany

W 1099/04/5

W. I. LENIN

międzynarodowemu kapitalizmowi, tym, że 1/6 część świata wypadła z orbity wpływów imperializmu. To powstanie światowej twierdzy zwycięskiego proletariatu — ostoja wolnościowych poczynań i walk międzynarodowej klasy robotniczej i narodów kolonialnych. Związek Radziecki to nie tylko kraj zwycięskiej Rewolucji Październikowej — to źródło wielkich zwycięstw, jakie gdziekolwiek i kiedykolwiek odtąd odniesie klasa robotnicza. Stąd bowiem płynie wiara proletariatu w swe siły — otucha dla walczących. Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia (bolszewików) stała się nauczycielką i przewodniczką wszystkich robotniczych i komunistycznych partii w świecie. To też każde zwycięstwo Związku Radzieckiego, każdy sukces w budowie socjalizmu był i jest zwycięstwem proletariatu. Każde wzmocnienie siły i potęgi Związku Radzieckiego było i jest wzmocnieniem siły mas pracujących świata.

Marks i Engels wzbogacili ludzkość o teorię marksizmu, Lenin i Stalin — chorążowie Rewolucji Październikowej — rozwijając tę teorię, wprowadzili ją w życie.

Tow. Stalin tak mówił po Rewolucji, a w początkach socjalistycznej przebudowy:

„...Wiecie, że w spadku po dawnych czasach otrzymaliśmy kraj technicznie zacofany, wynędzniały, zrujnowany. Kraj zrujnowany przez cztery lata wojny imperialistycznej i ponownie zniszczony przez trzy lata wojny domowej, o ludności na wpół niepiśmiennej, o niskim poziomie technicznym, z pojedynczymi oazami przemysłu, tonącymi w morzu karłowatych gospodarstw chłopskich — taki to kraj otrzymaliśmy w spadku po przeszłości. Zadanie polegało na tym, aby kraj ten z torów średniowiecza i ciemnoty wprowadzić na tory nowoczesnego przemysłu i zmechanizowanego rolnictwa. Sprawa stała tak: albo rozwiązaliśmy to zadanie w czasie jak najkrótszym i utrwalimy w naszym kraju socjalizm, albo nie rozwiązaliśmy go i wtedy kraj nasz słaby technicznie i ciemny pod względem kulturalnym utraci niepodległość i przekształci się w przedmiot gry mocarstw imperialistycznych...“

Niech Żyje 32 Rocznicą Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

W nocy z 6 na 7 listopada 1917 r. rewolucyjne oddziały robotników, żołnierzy i marynarzy zdobyły szturmem Pałac Zimowy.

REWOLUCJA PAŹDZIERNIKOWA A POLSKA

Dzięki Rewolucji Październikowej — Polska odzyskała swą niepodległość.

Pamiętne są słowa i odezwa Piotrogradzkiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich do narodu polskiego:

„Carat, który w ciągu stu lat dławił zarówno naród polski jak i rosyjski, został obalony wspólnymi siłami proletariatu i wojska. Zawiadamiając naród polski o tym zwycięstwie wolności nad wszechrosyjskim żandarmem, Piotrogradzka Rada Delegatów Robotniczych i Żołnierskich oświadcza, że demokracja Rosji stoi na stanowisku uznania samookreślenia politycznego narodów i oznajmia, że Polska ma prawo do całkowitej niepodległości pod względem państwowym i międzynarodowym“.

W ślad za tym w lipcu 1918 r. wydany zostaje dekret Rady Komisarzy Ludowych, podpisany przez Lenina, oraz Stalina jako wówczas Komisarza do spraw narodowościowych. W dekreście tym czytamy:

„Wszystkie traktaty i akty, zawarte przez rząd b. Cesarstwa Rosyjskiego z rządami Królestwa Pruskiego i Cesarstwa Austro - Węgierskiego, dotyczące rozbiórów Polski, ze względu na ich sprzeczność z zasadą samookreślenia narodów i rewolucyjną świadomością prawną narodu rosyjskiego, który uznał, że naród polski posiada nieodwzajemnione prawo do niepodległości i zjednoczenia, znosi się bezpowrotnie“.

Rząd Radziecki pierwszy anulował traktaty rozbiorowe i uznał niepodległość Polski. A Polska, zamiast iść wówczas na współpracę, rozpoczęła wojnę ze ZSRR. inspirowana przez kapitalizm. Polska nie

zdołała się wówczas na głębokie reformy społeczne, na postęp, na sprawiedliwość społeczną. Nie wzięła nic z Wielkiej Rewolucji. Dopiero druga krwawa faszystowska wojna światowa wskazała Polsce, gdzie jest jej historyczne i naturalne miejsce. Wskazała na prawdziwą przyjaźń narodów Z. S. R. R.

REWOLUCJA PAŹDZIERNIKOWA A POKÓJ

Jedną z podstawowych założeń Wielkiej Rewolucji — była sprawa demokratycznego pokoju. Wypływa to niejako z samej Rewolucji, która niosąc głębokie przemiany chciała je wprowadzić i ugruntować. Dlatego też już w listopadzie 1917 r. Zjazd Rad wydał „Dekret o pokoju“, autorem jego był Lenin.

Dekret ten m. in. głosi:

„Kontynuowanie wojny o to, jak między silne i bogate narody podzielić słabsze i podbite narodowości, Rząd Radziecki uważa za największą zbrodnię przeciwko ludzkości...“.

A w r. 1925 Tow. Stalin określa tak:

„Podstawę polityki zagranicznej naszego rządu stanowi idea pokoju. Walka o pokój, walka przeciwko nowym wojnom, demaskowanie wszelkich kroków, czynionych dla przygotowania nowej wojny — oto nasze zadanie“.

„Pokojowa polityka Z. S. R. R. nie jest zjawiskiem przejściowym, wypływa ona z podstawowych i codziennych potrzeb naszego narodu, z jego dążenia do podniesienia dobrobytu i kultury“.
(Z przemowy Mołotowa).

Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej skupiają siły klasy robotniczej, które nie chcą wojny. Dlatego też, gdy kapitalizm i imperializm anglo - amerykański podleguje do wojny, stwórzmy przy boku Związku Radzieckiego wraz z krajami demokracji ludowej — niezwyciężoną twierdzę pokoju.

MIESIĄC POGŁĘBIENIA PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ

Tegoroczny miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej (7.10 — 7.11.49 r.) stał się wspólną manifestacją uczuć przyjaźni narodów radzieckich i polskiego oraz przejawem nieustępliwej woli kroczenia wspólną drogą: pokojowej pracy i walki o pokój.

Najszerze masy ludu pracującego Polski mają w czasie trwania Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni możliwość zapoznania się ze zdobycami Związku Radzieckiego we wszystkich dziedzinach jego życia.

Najszerze masy ludu pracującego Polski, wchodząc w szranki do walki nad budową zrębów socjalizmu, widzą w sojuszu i najserdeczniejszej przyjaźni ze ZSRR. jedyną drogę, która zabezpiecza pokój i rozkwit naszej Ojczyzny.

Olbrzymi dorobek ZSRR., niezmierna skarbnica doświadczeń narodów radzieckich — to wielka otwarta księga wskazań i wiedzy dla naszego narodu.

Akademie, organizowane masowo we wszystkich warsztatach pracy, filmy radzieckie, wyświetlane na wszystkich ekranach kin polskich, sztuki radzieckie w teatrach, liczne odczyty i pogadanki o pracy i życiu w ZSRR. dadzą możliwość masom polskim poznać bliżej naszego Wielkiego Przyjaciela — ZSRR.

Z ramienia Zw. Zawodowych i Zw. Samopomocy Chłopskiej wyruszyło na wieś 167 ekip filmowych kina objazdowego oraz 30 brygad artystycznych „Artosu“, niosąc prawdę o ZSRR do wszystkich wsi polskich.

Ostatnie meldunki z terenu donoszą o olbrzymim powodzeniu imprez, odczytów i kursów, organizowanych masowo na terenie całej Polski w ramach Miesiąca Przyjaźni.

We wszystkich województwach, powiatach i gminach działały w czasie trwania Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni lokalne Komitety Miesiąca, które sprawniej, niż w latach poprzednich, kierowały akcją, mobilizując do akcji wszystkie ogniwa terenowe wszystkich organizacji społecznych, gospodarczych i partii politycznych.

Do Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej wstąpiło w okresie trwania Miesiąca setki tysięcy nowych członków.

W Krakowie zorganizowano wielki koncert współczesnej muzyki radzieckiej. W Teatrze Miejskim odbyła się uroczysta akademie, podczas której w części artystycznej wystawione były fragmenty „Pana Tadeusza“ — A. Mickiewicza i „Eugeniusza Onegina“ — A. S. Puszkina. Urządzono również wystawę radzieckiej sztuki ludowej, ruchomą wystawę poświęconą Mickiewiczowi i Puszkiniowi, która w okresie 6-ciu tygodni obsłużyła teren całego województwa krakowskiego. W domu przy ul. Szlak Nr. 47, gdzie w 1904 roku mieszkał Feliks Dzierżyński wmurowano pamiątkową tablicę. Taką samą tablicę wmurowano również w domu przy ulicy Szewskiej 6, gdzie w 1913 roku W. I. Lenin wygłosił odczyt p. t. „Współczesna Rosja a ruch robotniczy“.

Szczególnie uroczyste obchodzono rocznicę walk pod Lenino.

Wspaniałą imprezą sportową — o zasięgu ogólnokrajowym były „Marsze Jesienne Szlakiem Zwycięstw“.

Marsze te przypominały społeczeństwu polskiemu serdeczne węzły braterstwa żołnierzy polskich i radzieckich, zadzierżgnięte we wspólnych walkach ostatniej wojny.

Bilansując osiągnięcia Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, możemy śmiało powiedzieć: polski świat pracy, manifestując przyjaźń dla ZSRR docenia znaczenie Rewolucji Październikowej dla wyzwolenia narodu polskiego oraz osiągnięć narodów radzieckich na drodze ku socjalizmowi, może śmiało i z dumą patrzeć w przyszłość, mając tak potężnego i serdecznego sojusznika.

Polski świat pracy, wyrażając swą wdzięczność, podziw i szacunek dla narodów ZSRR, może je równocześnie zapewnić, że biorąc przykłady i siłę z ich osiągnięć, wzmoże swe wysiłki w marszu ku wspólnemu, szczytnemu celowi — utrwaleniu międzynarodowej solidarności i pokoju.

UCHWAŁY WRZEŚNIOWEGO PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO NASZEGO ZWIĄZKU w SPRAWIE POKOJU

Plenum zobowiązuje Prezydium do:

mobilizacji wszystkich członków Związku do walki o pokój;

powołania we wszystkich większych zakładach pracy, urzędach i instytucjach — w porozumieniu z organizacjami kobiecymi i młodzieżowymi — stałych komitetów obrony pokoju, związanych w swej działalności jak najściślej z terenowymi, powiatowymi, miejskimi i wojewódzkimi komitetami obrony pokoju;

pogłębienia w naszych szeregach międzynarodowej solidarności robotniczej. Do łączenia każdej akcji w obronie pokoju z pogłębianiem przyjaźni i braterstwa naszego narodu ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, stojącym na czele światowej walki o pokój, wolność i postęp;

oraz ze wstępowaniem nowych tysięcy robotników i pracowników umysłowych w szeregi Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej;

systematycznej akcji, wyjaśniającej antyrobotniczą rozłamową politykę przywódców AFL, TUC i CIO i do stałej pracy nad rozszerzeniem i wzmocnieniem wpływów i autorytetu Ś. F. Z. Z.;

najczynniejszego udziału w tworzeniu i zasilaniu Funduszu Międzynarodowej Solidarności Pracujących, ustanowionego przez II Kongres Mediolański w celu niesienia pomocy związkom zawodowym, walczącym w obronie żywotnych interesów klasy robotniczej.

MARSZAŁEK KONSTANTY ROKOSOWSKI

MARSZAŁKIEM POLSKI i MINISTREM OBRONY NARODOWEJ

Prezydent R. P. Bolesław Bierut, zważywszy, że Marszałek Rokosowski jest Polakiem i cieszy się popularnością w Narodzie polskim, zwrócił się do Rządu Radzieckiego z prośbą o skierowanie, o ile to jest możliwe, Marszałka Rokosowskiego do dyspozycji Rządu Polskiego dla służby w Wojsku Polskim.

Rząd Radziecki, mając na względzie przyjazne stosunki, które łączą ZSRR i Polskę — wyraził na to zgodę.

Za wyjątkowe zasługi dla R. P. i Wojska Polskiego w okresie wspólnej walki z najeźdźcą hitlerowskim — Marszałek Rokosowski został mianowany Marszałkiem Polski oraz Ministrem Obrony Narodowej.

W pierwszym rozkazie wydanym przez Marszałka Rokosowskiego m. in. czytamy:

„...Losy wojny sprawiły, że byłem dowódcą tego frontu w ramach którego walczyli bohaterstwo żołnierze powstającego ludowego Wojska Polskiego, żołnierze I Dywizji, a później I Armii na sławnym szlaku bitewnym od Lenino po przez Warzę, Warszawę, Gdańsk, Gdynię, Kołobrzeg, Wał Pomorski aż do Berlina.

Dumny jestem, jako ówczesny dowódca frontu i jako Polak z doniosłego wkładu wniesionego przez Wojsko Polskie u boku Armii Radzieckiej w dzieło rozgromienia faszystów i wyzwolenia narodów.

Dziś obejmuję dowództwo Wojska Polskiego, zahartowanego w zwycięskich bojach o wolność Ojczyzny, przepojonego braterskim uczuciem przywiązania i szacunku dla Armii Radzieckiej, stojącego w jednym szeregu z armiami bratnich republik ludowych na straży pokoju, demokracji i socjalizmu...“.

* * *

Marszałek Rokosowski urodził się w r. 1896, jako syn warszawskiego kolejarza. Jeszcze jako chłopiec stracił rodziców, wobec czego musiał porzucić szkołę i pracować zarobkowo. W czasie tym brał m. in. udział w budowie mostu Poniatowskiego. W r. 1912 aresztowany za udział w strajku. W czasie pierwszej wojny światowej znajduje się w szeregach walczącej armii rosyjskiej.

Rewolucja Październikowa ma w nim od pierwszej chwili, oddanego bojownika o zwycięstwo ludu pracującego. Uczestniczy w walkach, bierze udział w formowaniu Czerwonej Gwardii. Pod koniec wojny domowej jest dowódcą pułku. Następnie poświęca się całko-

wicie dziedzinie wojskowej. Kończy Wyższą Szkołę Armii Czerwonej oraz Wyższe Kursy Akademii Sztabu Generalnego. W r. 1940 jest już generał-majorem.

W wojnie z hitleryzmem wykazuje swoje wielkie zdolności wojskowe. Dowodzi korpusem — armią — frontem. Kolejno powierzane Mu są wielkie i ciężkie zadania wojenne.

Armie, którymi dowodził wyzwalały również ziemie polskie — a pod Jego dowództwem walczyła i Armia Polska.

Marszałek Rokosowski posiada wiele bojowych najwyższych odznaczeń.

Spółeczeństwo polskie wita z radością mianowanie Marszałka Rokosowskiego i z ufnością powierza Mu Odrodzone Wojsko Polskie.

DO PRACOWNIKÓW ENERGETYKI

Wśród wielu zadań ruchu zawodowego wysuwają się na czoło zagadnienia produkcyjne, ekonomiczne i wychowawcze. Zagadnienia te istnieją we wszystkich rodzajach zatrudnienia, zarówno w przemyśle, handlu, transporcie czy administracji, w działalności wytwórczej, czy usługowej. W zależności od rodzaju pracy, od hierarchii, świadczonych usług, roz wiązywanie zagadnień przybiera inną formę, jak również zagadnienia same występują w różnej ostrości.

Produkcja i rozdział energii elektrycznej jest jednym z węzłowych zagadnień gospodarczych.

Rozwój urządzeń produkcyjnych i przemysłowych warunkuje powstanie i prawidłową działalność rozlicznych gałęzi przemysłu, rozbudowę osiedli ludzkich i rozwój kulturalny narodu.

„Bez elektryczności nie ma socjalizmu“ — powiedział Lenin.

Związki Zawodowe, jako powszechna organizacja mas pracujących są współgospodarzem kraju.

Jako współgospodarz, świadom swej wielkiej roli i odpowiedzialności, ruch zawodowy tak kształtuje swe formy organizacyjne, by umożliwić maksymalny rozwój każdej gałęzi produkcji, by wyzwolić pełną inicjatywę i wynalazczość mas pracujących, by ułatwić każdemu człowiekowi pracy, udział w wielkim dziele przebudowy gospodarczej i społecznej kraju, a przez to podnieść poziom egzystencji i zapewnić pełny rozwój kulturalny szerokich mas pracujących.

Z powyższych względów III Krajowy Zjazd naszego Związku, odbyty w Warszawie w dniach 26 — 28 czerwca 1949 r. ustalił konieczność powołania samodzielnego Związku Zawodowego Pracowników Energetyki.

Pracownicy tej gałęzi produkcji byli zorganizowani do 1 stycznia 1948 r. częściowo w Związku Zawodowym Metalowców, a częściowo w naszym Związku, w zależności od tego czy kierownictwo zakładu pracy sprawował samorząd, czy też Ministerstwo

Przemysłu. Od dnia 1 stycznia 1948 r. decyzją ówczesnej Komisji Centralnej Związków Zawodowych, wszyscy pracownicy energetyki zostali zorganizowani w naszym Związku.

To połączenie wszystkich energetyków w jednym Związku było niewątpliwym postępem organizacyjnym, pozwoliło bowiem energetykom poznać się wzajemnie, pozwoliło na wspólne omawianie własnych problemów.

Obecnie energetycy czynią nowy, wielki krok naprzód w swej organizacji związkowej — powołują samodzielny Związek Zawodowy Pracowników Energetyki.

Na termin Zjazdu wybrano datę 6 i 7 listopada, 32 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która była przełomowym wydarzeniem dla klasy robotniczej całego świata, otworzyła nową epokę w dziejach ludzkości, gdyż dała początek pierwszego robotniczego, socjalistycznego państwa.

Ujęcie energetyków w jednolite formy organizacyjne oraz przygotowanie warunków do powołania samodzielnego Związku Zawodowego Pracowników Energetyki jest niewątpliwym osiągnięciem naszego Związku.

Organizacje związkowe, jak żywe organizmy powstają, rosną, pracują, odnoszą sukcesy i porażki, rozwijają się — nie są więc tylko formami czy pojęciami.

Stosunek Związku Samorządowców do Związku Energetyków będzie zawsze nacechowany głęboką życzliwością i sympatią.

Energetycy byli wśród nas, wspólnie z nami pracowali, dokładając cegiełkę do budowy rzeczywistości, której na imię Polska Ludowa. Deklarujemy Wam swą radę i pomoc w każdej trudności. Wasze osiągnięcia będą naszą radością.

Życzymy Wam pełnego wykonania zadań, jakie klasa robotnicza przed Wami postawiła.

Prezydium Zarządu Głównego.

I Krajowy Organizacyjny Zjazd Delegatów Pracowników Energetyki

Odbył się w dniach 6 — 7 listopada 1949 r. w Warszawie. Powołano do życia samodzielny Związek Zaw. Prac. Energetyki R. P.

Skład pierwszego Prezydium Zarządu Głównego Zw. Zaw. Prac. Energetyki tworzą:

Zdzisław Wierzbicki przewodniczący — Warszawa.

Stefan Lis wiceprzew. — Stalowa Wola.

Halina Górwicz sekretarz — Warszawa.

Józef Malaś sekretarz — Łódź.

Marian Mikołajczyk sekretarz — Szczecin.

Władysław Federowicz czł. Prez. — Warszawa.

Karol Święcicki czł. Prez. — Warszawa.

PRACA i PŁACA

Premiowanie pracowników finansowo-księgowych w Przedsiębiorstwach Samorządowych

Postanowienia okólnika M. A. P. Nr. 47 z dnia 24 maja 1949 r. (część IV, ust. 2) odnośnie premiowania pracowników działów finansowo-księgowych są często niewłaściwie interpretowane w poszczególnych zakładach.

Wyjaśniamy, że pracownicy finansowo-księgowi mają prawo do premii z dwóch tytułów:

- 1) za terminowe sporządzenie sprawozdania okresowego (miesięcznego) — co miesiąc;
- 2) za terminowe sporządzenie sprawozdania rocznego — jednorazowo.

Premie za terminowe złożenie sprawozdania miesięcznego oblicza się od poborów zasadniczych (bez dodatku funkcyjnego i ewentualnie wyrównawczego lub morskiego) w następującej wysokości:

a) dla pracowników zaszeregowanych w grupach VI — X włącznie — 30 proc. uposażenia, bez względu na to, do jakiej klasy dany zakład został zaliczony;

b) dla pracowników zaszeregowanych w grupach III — V włącznie — w zakładach II klasy — 35 proc., a w zakładach I klasy — 40 proc. miesięcznego uposażenia zasadniczego.

Za terminowe złożenie sprawozdania rocznego przysługuje jednorazowa premia w wysokości — 100 proc. uposażenia zasadniczego miesięcznego, bez względu na posiadaną grupę uposażenia oraz klasę przedsiębiorstwa.

Tabela umieszczona w okólniku M. A. P. Nr. 47 podaje przykładowo zaszeregowania pracowników finansowo-księgowych oraz limity wysokości uposażeń wraz z premiami w relacji miesięcznej (po włączeniu 1/12 premii rocznej). Zatem przy obliczaniu premii miesięcznych, tabelą tą posługiwać się nie można.

Płace pracowników budowlanych w Samorządzie

W samorządzie z każdym miesiącem wzrasta liczba pracowników budowlanych. Zatrudnieni są oni, bądź w wydzielonych przedsiębiorstwach remontowo-budowlanych, bądź też w wydziałach technicznych zarządów nieruchomości miejskich. Regulacja płac tych pracowników i wprowadzenie wynagrodzeń akordowych było sprawą palącą. Dało temu również wyraz ostatnie plenum Zarządu Głównego.

Wynagradzanie pracowników budowlanych zostało ostatecznie uregulowane — na wniosek Zarządu Głównego — okólnikiem Ministra Administracji Publicznej Nr. 91 z dnia 16.9.1949 r. (Dz. M. A. P. Nr. 92, poz. 302).

Okólnik ten poleca związkom samorządu terytorialnego zastosować w wydzielonych przedsiębiorstwach remontowo-budowlanych Zbiorowy Układ Pracy, obowiązujący w budownictwie (z 7.5.1949 r.) zarówno w odniesieniu do pracowników fizycznych jak i umysłowych. W zarządach nieruchomości miejskich, okólnik zaleca, przy zachowaniu dotychczasowych stawek uposażenia: dla pracowników fizycznych wynagrodzenia akordowe według „Katalogu Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie“ a dla pracowników umysłowych premiowanie według załącznika Nr. Nr. 212 i 25 do „Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie“.

Wprowadzenie nowych zasad wynagradzania pracowników budowlanych przyczyni się niewątpliwie do wzrostu wydajności pracy i ożywi akcję współzawodnictwa. Wzrostowi one korzyści zarówno samym pracownikom — dzięki zwiększonym zarobkom, jak i społeczeństwu w postaci większej ilości wyremontowanych i oddanych do użytku mieszkań. Zarząd Główny żywo interesuje się pracą zarządów nieruchomości miejskich i samorządowych przedsiębiorstw remontowo-budo-

wlanych, gdyż mają one do spełnienia bardzo ważne zadanie — zapewnienia klasie pracującej wygodnych i zdrowych mieszkań.

Płace pracowników drogowych zatrudnionych w Samorządzie

Pracownicy fizyczni oddziałów drogowych zarządów miejskich mieli do niedawna słuszne powody do narzekania, bowiem, będąc zatrudnieni w dziale administracyjnym, wynagradzani byli ryczałtowo, zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Monitor Polski Nr. 13/49).

Ten sposób wynagradzania nie pozwalał na należyte zróżniczkowanie płac w zależności od wykonywanej pracy i kwalifikacji pracownika oraz nie przewidywał wynagrodzeń akordowych i premiowania, a więc dodatkowego wynagradzania za zwiększoną wydajność pracy.

Sprawa ta była między innymi przedmiotem narad ostatniego plenum Zarządu Głównego.

Obecnie fizyczni pracownicy drogowi zarządów miejskich wynagradzani są na podstawie Układu Zbiorowego Pracy, obowiązującego w państwowych przedsiębiorstwach drogowych.

Wprowadzenie w życie tego układu zalecił związkom samorządu terytorialnego — na wniosek Zarządu Głównego — Minister Administracji Publicznej okólnikiem Nr. 76 z dnia 17.8.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 258). Dodatkowo polecenie w tej sprawie zawiera okólnik M. A. P. Nr. 93 z dnia 22.9.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 315). Wynagrodzenia dla pracowników fizycznych wg. wspomnianego układu obowiązują od dnia 1 maja 1949 r.

Pracownicy umysłowi wynagradzani są nadal zgodnie z ustawą z dnia 4.2.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 39).

Nagrody dla pracowników Urzędów Stanu Cywilnego

Rada Ministrów, uchwałą z dnia 9 września 1949 r. ustaliła sposób przyznawania nagród pieniężnych dla pracowników urzędów stanu cywilnego, zatrudnionych w godzinach nadliczbowych, przy zawieraniu małżeństw oraz sporządzaniu aktów małżeństw i aktów zgonu.

Nagrody pieniężne w miastach wydzielonych mogą być wypłacane w granicach wpływów z opłat pobieranych za czynności dokonane w godzinach nadliczbowych i nie mogą przekraczać następującej wysokości miesięcznie:

1/5 zasadniczego uposażenia pracownika, w wypadku przepracowania przez niego miesięcznie ponad 20 do 30 godzin nadliczbowych;

1/4 zasadniczego uposażenia pracownika, w wypadku przepracowania przez niego miesięcznie 30 do 40 godzin nadliczbowych;

1/3 uposażenia zasadniczego pracownika, w wypadku przepracowania przez niego miesięcznie ponad 40 godzin nadliczbowych.

W miastach niewydzielonych oraz w gminach wiejskich wypłaca się pracownikom nagrody w tej samej wysokości, co w miastach wydzielonych, lecz z kredytów przeznaczonych za pracę w godzinach nadliczbowych. Kredyt ten, jak wiadomo, nie może przekraczać 2,5% ogólnego funduszu płac w stosunku rocznym. Przewodniczący organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich, (prezydenci, burmistrzowie, wójtowie) pełniący obowiązki urzędników stanu cywilnego, nie mogą otrzymywać nagród za pracę w godzinach nadliczbowych.

Praca w godzinach nadliczbowych może się odbywać jedynie w przypadkach koniecznej potrzeby i musi być na piśmie zarządzona przez przewodniczącego organu wykonawczego związku samorządu terytorialnego i ujęta w ewidencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r. Przyczyni się ona niewątpliwie do udostępnienia usług urzędów stanu cywilnego w dni świąteczne, niedziele oraz w godzinach popołudniowych (zwłaszcza w miastach wydzielonych).

Regulacja płac dozorców domowych w końcowej fazie

Realizując uchwały III Dgólnokrajowego Zjazdu — Wydział Ekonomiczny Zarządu Głównego, w planie swych prac postawił zagadnienie regulacji warunków pracy i płacy dozorców domowych. Dla należytego przeprowadzenia tego zagadnienia zebrano ankietę odnośnie istniejących obecnie warunków pracy i płacy i stanu zatrudnienia dozorców domowych oraz powołało Podkomisję, składającą się z dozorców domowych, przedstawicieli zarządów nieruchomości i Z. O. M. Podkomisja już zakończyła prace.

W wyniku prac Podkomisji opracowano projekt układu zbiorowego, który konkretyzuje obowiązki dozorczy i gwarantuje za jednakową pracę jednakowe wynagrodzenie na terenie całego kraju.

Projekt ten jest obecnie przedmiotem narad Komisji, składającej się z przedstawicieli Centralnej Rady Związków Zawodowych, Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Rady Państwa, Ministerstwa Administracji Publicznej, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz Zarządu Głównego n/ Związku.

Wydział Ekonomiczny Zarządu Głównego dokłada wszelkich starań, by prace Komisji zostały w jak najkrótszym terminie zakończone.

Z zakresu Ubezpieczeń Społecznych

Na skutek wielu zapytań, dotyczących warunków ubezpieczeniowych — podajemy kilka najogólniejszych wyjaśnień.

Wyjaśnienia te odnoszą się tak do pracowników samorządowych i przedsiębiorstw komunalnych, jak i wszystkich ubezpieczonych (z innych branż).

Wyjaśnienia ubezpieczeniowe zamierzamy zamieszczać częściowo.

Ubezpieczenie chorobowe

Każdy pracownik, zgłoszony do Ubezpieczalni Społecznej, — wraz ze swoją uprawniającą do świadczeń rodzina: (żona, dzieci do lat 18, a w razie studiów, do lat 24) — rodzice, niezdolni do pracy, bracia, lub siostry — wspólnie z ubezpieczonym zamieszkali, mają prawo do pomocy lekarskiej (leczenie ambulatoryjne, szpitalne, sanatoryjne, zdrojowe itp.).

Ubezpieczony, z którym rozwiązano umowę najmu wskutek upływu okresu (3, względnie większej ilości miesięcy) niezdolności do pracy traci w zasadzie prawo do korzystania z pomocy lekarskiej. Jednak nabywa natychmiast te same prawa, o ile (jako nadal niezdolny do pracy) zostaje rencistą Z. U. S. (Zakład Ubezpieczeń Społecznych).

Renciści bowiem są ubezpieczeni na wypadek choroby i z tego tytułu wraz z całą rodziną mają prawo do tych samych świadczeń. Ubezpieczony ma prawo do pobierania za cały czas swojej niezdolności do pracy, zasiłku pieniężnego w wysokości 70 proc. swoich poborów, oraz po 5 proc. na każde dziecko, będące na jego utrzymaniu. Pracownicy fizyczni zasiłek ten pobierają od pierwszego dnia choroby, umysłowi zaś dopiero po 3 miesiącach choroby, z uwagi na obowiązek pracodawcy wypłacania im całego uposażenia przez pierwsze trzy miesiące. Zasiłki te są wypłacane przez 26 tygodni i tylko pod warunkiem nieotrzymywania żadnych poborów. Zasiłki: sanatoryjne, względnie szpitalny, za okres przebywania w sanatorium, lub szpitalu wynosi: dla samotnych 30 proc. zarobku, zgłoszonego do Ubezpieczal-

ni, a dla posiadających na utrzymaniu żonę i dzieci: 70 proc. plus 5 proc. na każde dziecko.

Z tytułu ubezpieczenia chorobowego — pracownicy mają prawo do otrzymania zasiłku pogrzebowego w razie śmierci uprawnionego członka rodziny, zaś rodzina pracownika — w razie śmierci ubezpieczonego. Zasiłek ten wynosi kwotę, równąją się 7-mio tygodniowemu ostatnio pobieranemu zarobkowi ubezpieczonego pracownika w wypadku jego zgonu, i połowę tej kwoty w razie śmierci uprawnionego do świadczeń członka jego rodziny.

Ubezpieczone pracownice w razie położu mają prawo do specjalnego zasiłku pogołowego, oraz pokarmowego w wysokości 10 proc. zarobku niezależnie od zasiłku chorobowego, który otrzymują w wysokości 70% zarobków, za cały okres 8 tygodniowy (2 tygodnie przed i 6 tygodni po położu), o ile pracodawca z tytułu ustawy, lub umowy najmu, względnie układu zbiorowego, nie jest obowiązany do wypłacania pełnych poborów. Oprócz tego ubezpieczone matki, oraz — żony ubezpieczonych mają prawo do otrzymania wyprawek dla noworodków.

W razie choroby, spowodowanej wypadkiem przy pracy, lub w drodze do pracy i z pracy (1 godzina) zasiłek chorobowy za cały czas niezdolności do pracy — wynosi całe 100% zarobków i jest wypłacany, niezależnie od wypłacanych poborów (t. zw. zamknięta renta); w razie zaś stwierdzenia trwałej, względnie czasowej niezdolności ponad 25% — ubezpieczony otrzymuje rentę wypadkową.

Normy energii elektrycznej dla energetyków

Wg. § 65 układu zbiorowego pracy dla Przemysłu Energetycznego, pracownicy objęci tym układem płacą za energię elektryczną zużyta dla potrzeb własnego gospodarstwa domowego wg. następującej taryfy:

- a) 60 kWh miesięcznie po 50 gr.,
- b) 190 kWh miesięcznie po 2 zł.,

a na pozostałe zużycie energii elektrycznej stosowana jest aktualna taryfa obowiązująca dla gospodarstw domowych.

W wypadku wprowadzenia ograniczeń w zużyciu energii elektrycznej, ograniczenia obowiązują również i pracowników objętych tym układem.

W wyniku porozumienia Zarządu Głównego n/Związku z Centralnym Zarządem Energetyki, ograniczenia o których mowa wyżej na okres jesienno - zimowy 1949/1950 zostały zawieszane.

**Niech żyje potężny światowy
front pokoju i postępu
ze Związkiem Radzieckim
na czele**

KRAJOWE GOSPODARCZE NARADY BRANŻOWE

W Zarządzie Głównym odbywają się narady branżowe — w celu omówienia aktualnych zagadnień ekonomicznych. Narady mają na celu kontrolę realizacji planów gospodarczych i umów zbiorowych oraz wytyczenie dalszej pracy. W naradach biorą udział przewodniczący zarządów okręgów, rad zakładowych, przodownicy pracy, sekretarze organizacji podstawowych P. Z. P. R. oraz przedstawiciele dyrekcji z większych zakładów pracy.

Na naradach są obecni: przedstawiciel C. R. Z. Z., przedstawiciele M. A. P. oraz P. K. P. G.

Terminy narad zostały ustalone w porozumieniu z C. R. Z. Z.

Do narad tych Zarząd Główny przywiązuje wielką wagę, wierząc, że przyczynią się one do usprawnienia pracy w przedsiębiorstwach użyteczności publicznej do dalszego rozwoju ruchu współzawodnicstwa pracy i racjonalizatorstwa, co w konsekwencji przyniesie należyte wykonanie planów gospodarczych.

Ponadto narady wykażą, czy realizacja umów zbiorowych i regulaminów premiowania nie napotyka na trudności w terenie. Wreszcie wytyczą one drogę, po jakiej powinniśmy kroczyć, by przedsiębiorstwa użyteczności publicznej mogły świadczyć jak najwięcej usług dla dobra klasy pracującej. Wskażą również co należy uczynić dla dalszej poprawy warunków pracy i płacy, zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach, pracowników.

Wyniki obrad narady z dziedziny komunikacyjnej ujęte zostały w poniższych тезach:

Dotychczasowe planowanie w komunalnych zakładach komunikacyjnych ma charakter fragmentaryczny i nie jest w pełni powiązane z gospodarczym planem państwowym.

Załogi tych zakładów nie żyją w pełni zagadnieniami produkcyjnymi, w związku z czym ich możliwości wytwórcze nie są w pełni wykorzystane.

W dążeniu do zwiększenia i poprawy usług, świadczonych społeczeństwu przez Komunalne Zakłady Komunikacyjne, narada uważa za wskazane:

powołanie centralnego czynnika koordynującego działalność wszystkich komunalnych zakładów komunikacyjnych w skali krajowej;

usprawnienie realizacji dotychczasowych planów gospodarczych i inwestycyjnych, z dążeniem do przedterminowego ich wykonania;

opracowanie na rok 1950 i lata przyszłe jednolitego planu gospodarczego, finansowego i inwestycyjnego dla wszystkich komunalnych zakładów komunikacyjnych w kraju i ściślej synchronizacji z państwowym planem gospodarczym.

Plan Komunalnych Przedsiębiorstw Komunikacyjnych między innymi winien zawierać:

zestawienie ilości oddawanych usług;
ujednoczenie organizacji komunalnych przedsiębiorstw komunikacyjnych, w celu usprawnienia ich działalności i potaniaenia świadczonych usług;
rozbudowę sieci, z uwzględnieniem potrzeb dzielnic i ośrodków zamieszkałych przez świat pracy;
zwiększenie taboru, rozbudowa urządzeń oraz renowacji i unowocześnienia posiadanych urządzeń;
uregulowanie w skali krajowej centralnego zaopatrzenia w tabor, surowce i materiały, maszyny, sprzęt i urządzenia;
normalizację używanego sprzętu, narzędzi i surowców;

racjonalne wykorzystanie wszystkich zapasów, przekraczających ustalone maksimum magazynowe drogą scentralizowania dyspozycji;

racjonalne wykorzystanie sił roboczych, z uwzględnieniem zastosowania sił kobiecych w miejsce sił męskich, co ma na celu pełniejsze ich wykorzystanie;

wykorzystanie emerytów częściowo zdolnych do pracy w ciągu niepełnego dnia pracy — przy zmniejszonej emeryturze;

celem zapewnienia pełniejszej realizacji planów gospodarczych i inwestycyjnych przedsiębiorstw komunikacyjnych, należy brać pod uwagę scentralizowane wpływy eksploatacyjne wszystkich przedsiębiorstw, uwzględniając ponadto ewent. dotacje ze środków publicznych.

Celem pełnego wykorzystania możliwości produkcyjnych załóg pracowniczych, narada zaleca ożywienie pracowników ideą socjalistycznego stosunku do pracy, którego wyrazem będzie:

zacieśnienie współpracy między załogą, a kierownictwem zakładów drogą szerokiego stosowania należyście przygotowanych narad wytwórczych, mających na celu zapoznanie załogi z zagadnieniami produkcyjnymi przedsiębiorstw, przedyskutowanie planów, przejęcie załogi ideą oszczędnego gospodarowania oraz omówienia krytycznego wyników współzawodnicstwa zespołowego i indywidualnego;

objęcie możliwie największej części załogi współzawodnictwem pracy indywidualnym i zespołowym, zastosowanie w szerokim zakresie zaszczytnego tytułu przodownika pracy;

propagowanie wśród załogi wynalazczości i nowatorstwa, otoczenie opieką wynalazców i racjonalizatorów, usprawnienie ich premiowania i wynagradzania, upowszechnienie dokonanych wynalazków i pomysłów;

wprowadzenie w pełni systemu oszczędnego gospodarowania drogą uświadamiania załogi przez narady wytwórcze, premiowanie za uzyskanie oszczędności, wprowadzenie zaszczytnego tytułu mistrza oszczędności;

pełne wprowadzenie norm i ich usprawnienie.

WYCHODZĄC Z ZAŁOŻEŃ, ŻE W OKRESIE ZAOSTRZONEJ WALKI KLASOWEJ WRÓG POSŁUGUJE SIĘ NAJHANIEBNIJSZĄ METODĄ SZKODNICTWA GOSPODARCZEGO, NARADA UWAŻA ZA KONIECZNE:

wzbudzenie czujności klasowej wśród załóg przedsiębiorstw, celem ochrony obiektów i urządzeń zakładowych, drogą powołania komitetów mienia społecznego oraz grup przeciwwawaryjnych;

wzmoczenie walki z nieusprawiedliwionym i niepunktualnym przybywaniem do zajęć.

CELEM OTOCZENIA NALEŻYTA OPIEKĄ CZŁOWIEKA PRACY, NARADA UWAŻA ZA WSKAZANE:

dopilnowanie rozwoju kół Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, stosowanie w pełni urządzeń chroniących zdrowie i życie pracownika oraz walkę z alkoholizmem; podniesienie sprawności zawodowej, drogą szkolenia osób, zatrudnionych, jak też i kandydatów do M. Z. K.;

dopilnowanie pełnego rozwoju instytucji akcji społecznej;

Z ŻYCIA ZWIĄZKOWEGO

Plenarne posiedzenie Zarządu Gł.

odbyło się we wrześniu b. r. z udziałem prezydentów Zarządów Okręgów. Referat na temat Pokoju i naszej pracy dla pokoju wygłosił przewodniczący Zarz. Gł. tow. Al. Jarosz.

Sekretarz tow. W. Łazuchiewicz w obszernym przemówieniu nakreślił plan pracy Związku na najbliższy okres i podsumował dotychczasowe wyniki oraz niedociągnięcia.

Dyskusję podsumował tow. E. Walaszczyk. Zamieszczamy poniżej skrót uchwał, zaznaczając, że niektóre z nich zostały już w międzyczasie wykonane.

Uchwały w sprawach organizacyjnych i ekonomicznych

Uchwały dotyczące akcji na rzecz pokoju oraz produkcji zamieszczamy na innym miejscu.

Plenum Zarządu Głównego przyjęło do wiadomości sprawozdanie o pracach Prezydium, dokonanych między pierwszym i drugim posiedzeniem plenarnym i zatwierdza plan pracy na I półr., a m. in.:

aktywny udział ogółu członków Związku w pracach komisji projektów usprawnienia administracji publicznej, celem wydatnego uproszczenia i potania usług w tej dziedzinie;

aktywny udział w opracowaniu jednolitej nomenklatury zawodów;

udział w opracowaniu norm technicznych i zasad stosowania akordów w ceramice, zarządach nieruchomości, hotelach miejskich, w rzeźniach, na plantacjach miejskich i prac. zakładów kąpielowych;

wprowadzenie w życie układów zbiorowych dla pracowników budowlanych i drogowych, zatrudnionych w samorządzie terytorialnym;

uregulowanie płac pracowników zawodowych straży pożarnych;

opracowanie Układów Zbiorowych dla dozorców domowych, fryzjerów, kominiarzy i pracowników cmentarnych;

udział w pracach do wydania przepisów o odzieży ochronnej;

ujęcie statystyczne wypadkowości i chorób zawodowych;

aktywizacja istniejących kół Bezp. i Hig. Pracy oraz powołanie tychże we wszystkich przedsiębiorstwach użyteczności publicznej;

w związku z projektem Dekretu o Społ. Insp. Pracy podjęcie przygotowań do szerokiego udziału w niej członków n/Związku;

szeroką akcją walki z alkoholizmem; otoczenie opieką Kas Samopomocy; usprawnienie rewidycji od pracodawców sum należnych z tytułu akcji społecznej;

usprawnienie organizacji naszego Związku; wzmoczenie pracy organizacyjnej wśród kobiet i młodzieży;

zacieśnienie dotychczasowych kontaktów terenowych ogniw związkowych ze wsią;

usprawnienie poboru składek; powołanie we wszystkich Okręgach sieci kursów szkoleniowych dla radców zakładowych, mężów zaufania oraz członków Komitetów Współzawodnictwa Pracy i Bezp. i Hig. Pracy;

wzmoczenia prac kulturalno - oświatowych; popularyzacją wczasów; popularyzacją sportu i ćwiczeń fizycznych oraz zmianą stylu w klubach sportowych.

W sprawie uchwały watykańskiej

W Polsce Ludowej panuje całkowita swoboda religijna, wolność sumienia oraz pełna możliwość wykonywania praktyk religijnych. Działalność zaś kościoła nie jest krępowaną.

Stwierdzając powyższe Plenum zdecydowanie przeciwstawia się uchwałom Watykanu o ekskomunice, uważając je za wciąganie religii do rozgrywek politycznych.

List zaś papieża atakujący Polskę, niezgodny jest w swej treści z prawdą.

Plenum gorąco podkreśla potrzebę jednolitości ruchu zawodowego, potrzebę wytężonej pracy wszystkich związkowców i nie pozwolił w szeregach samorządowców wprowadzono niesnaski religijne.

W sprawie odbudowy Warszawy

Uważając, iż odbudowa Warszawy jest punktem honoru narodu, że pomoc w odbudowie Stolicy — łączy jednocześnie cały naród w zgodnym wysiłku — Plenum kładzie nacisk na powołanie do życia Komitetów Odbudowy Warszawy w każdym Zakładzie Pracy — a Zarząd Główny ze swych wygospodarowanych sum przekazuje 500.000 zł. na budowę domu robotniczo - chłopskiego przy nowej trasie.

O rozwój racjonalizatorstwa i wynalazczości

W Warszawie obradowała Krajowa Konferencja Usprawnień i Wynalazczości. Zadaniem Konferencji było zbliżenie robotników racjonalizatorów i naukowców, umożliwienie im przedyskutowania form szerszego jeszcze rozwinięcia ruchu racjonalizatorskiego. Obrady wykazały, że jednym z podstawowych warunków szybkiego i pomyślnego ruchu racjonalizatorskiego jest ścisła współpraca naukowców i inteligencji technicznej z robotnikami - racjonalizatorami.

1932 % NORMY

W elektrowni Chorzów II, dwie brygady ciesielskie przystąpiły do współzawodnictwa, jedna St. Parkitnego, druga St. Piechurskiego — osiągając 1932 proc. normy, zbadanej przez Komisję złożoną z Rady Zakładowej i Partii.

Nasze zadania w sprawach produkcyjnych

(Z uchwał plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego naszego Związku).

Stwierdzając, że walka związków zawodowych o demokratyczny pokój i wzrost dobrobytu mas pracujących rozwijać się winna w naszych warunkach Polski Ludowej nieodłącznie od ustawicznego rozwijania aktywności mas pracujących na polu wzmacniania rozwoju gospodarczego naszego Państwa, Plenum podkreśla, że problem współzawodnictwa pracy i walka o przedterminowe wykonanie planu winny znajdować się w centrum zadań naszego Związku.

Wobec tego, wzywa wszystkich Członków Związków do:

wzmocnienia działalności o wcześniejsze wykonanie planu 3-letniego;

systematycznej kontroli nad wykonaniem zobowiązań; wprowadzenia systemu oszczędnościowego w każdym zakładzie pracy;

gruntownej analizy wszelkich trudności; uaktywnienie rad zakładowych, szczególnie w pracy na odcinku produkcyjnym;

rozpowszechnienia współzawodnictwa i otoczenia opieką przodowników, racjonalizatorów i wynalazców; wzmocnienie akcji przeciw nieusprawiedliwionej absencji;

wzmocnienie czujności nad bezpieczeństwem zakładów pracy;

oraz do niezwłocznego informowania Zarządu Głównego o wszelkich trudnościach, powstałych przy realizowaniu planów produkcyjnych.

Ubrania robocze i prace szkodliwe dla zdrowia

W dniu 14.10.1949 r. odbyła się w Zarządzie Głównym konferencja, w której wzięło udział 10-ciu przewodniczących Zarządów Okręgów oraz zaproszeni referenci bezpieczeństwa i higieny pracy z większych zakładów.

Na konferencji omówiono sprawę właściwych norm odzieży roboczej i ochronnej z punktu widzenia jej celowości, rodzaju, ilości i jakości, oraz sprawę wykazów stanowisk pracy, na których wykonywane czynności z uwagi na zachodzące procesy produkcyjne bądź wa-

runki miejscowe wywierają szkodliwy wpływ na organizm pracowników i w związku z tym wymagają stosowania środków profilaktycznych jak np. skrócenie czasu pracy; dodatkowych urlopów zdrowotnych, dostarczania środków odżywczych względnie wypłacania dodatków pieniężnych za pracę ciężką lub uciążliwą.

Szczegółowe opracowanie tych zagadnień powierzono Komisjom Zakładowym (po około 10 zakładów z każdej branży), po czym ostateczne wykazy opracuje Wydział Ekonomiczny (ewentualnie przy pomocy Komisji) i postawi wniosek o wprowadzenie ich w życie.

Rady Zakładowe oraz Koła B. H. P. wytypowanych zakładów winny dołożyć wszelkich starań, by wykazy te były opracowane z całą sumiennością i w nakreślonym terminie.

Będą one miały olbrzymie znaczenie w poprawieniu warunków pracy pracowników przedsiębiorstw samorządowych.

Niezależnie od prac Komisji w wyznaczonych zakładach zwracamy się tą drogą do bezpośrednio zainteresowanych pracowników o nadsyłanie swych uwag stosowania:

odzieży roboczej i ochronnej,
obuwia roboczego i ochronnego,
sprzętu ochron osobistych.

W wypadku możliwości stosowania w terenie lepszego i celowego od dotychczas stosowanych rozwiązania różnych rodzajów odzieży i sprzętu ochronnego, których wprowadzenie i rozpowszechnienie byłoby ze wszech miar wskazane — prosimy nadesłać ich opisy.

Uwagi takie przedstawiać będziemy Wzorcowni Urzędu Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, która podjęła się na zlecenie P. K. P. G. opracowania warunków technicznych dla poszczególnych przedmiotów z zakresu odzieży ochronnej i roboczej oraz sprzętu ochronnego. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zmierza do zrationalizowania wyposażenia pracowników w odzież roboczą, ochronną i sprzęt ochron osobistych.

C. R. Z. Z. O G Ł O S I Ą K O N K U R S

na najlepszy opis metody pracy przodownika, racjonalizatora lub przodującej brygady w przemyśle, budownictwie, rolnictwie, komunikacji i w innych dziedzinach życia gospodarczego powodującej wzrost wydajności, poprawę jakości lub obniżenie kosztów produkcji.

W celu:

- rozpowszechnienia metod pracy przodowników i racjonalizatorów,
- wymiany doświadczeń pomiędzy pracownikami i racjonalizatorami w poszczególnych gałęziach przemysłu i w gospodarce narodowej,
- jak najszerszego propagowania ruchu współzawodnictwa pracy, przodownictwa i nowatorstwa,
- zebrania materiałów dla naukowych uogólnień.

Szczegółowe warunki konkursu zamieściliśmy w 10 numerze „Samorządowca“.

Przewidziane są duże nagrody pieniężne.

Termin Konkursu upływa 1 grudnia br.

**ZARZĄD GŁÓWNY GORĄCO ZACHĘCA DO
WZIĘCIA UDZIAŁU W KONKURSIE — A RE-
DAKCJA „SAMORZĄDOWCA“ CHĘTNIE POMO-
ŻE W OPRACOWANIU.**

Należy niezwłocznie napisać do Redakcji „Samorządowca“, podając temat opracowania konkursowego, nazwisko przodownika lub (najchętniej) zespołu wraz z opinią rady zakładowej, dyrekcji lub Oddziału Zw. — a Redakcja wydeleguje swego przedstawiciela do zakładu pracy.

Racjonalizatorzy, Wynalazcy, Przewodnicy pracy w Przedsiębiorstwach Komunalnych

Szukała Jan, technik,
Gazownia Miejska — Bydgoszcz,
Wynalazł automat zamykający samoczynnie paleniska oraz zbudował własnego systemu amoniakalnie z materiałów krajowych (odpadków metalowych) do czego używano dotychczas metali zagranicznych.

Schwanke Józef, majster,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
ulepszył konstrukcję płuczki amoniakalnej.

Deutsch Kazimierz, majster,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
skonstruował palniki żarowe.

Hajder Jan, majster,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
usprawnił pracę przy destylacji smoły.

Felerowicz Antoni, majster,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
skonstruował specjalną zasuwę przy stawkach infiltracyjnych.

Jankowiak Feliks, majster,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
ulepszył kapturki orientacyjne na zasuwach sieci.

Wawrzyniak Jan, majster,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
ulepszył przyrząd do zmniejszenia obręczy kół wózkowych.

Zygmantowski Franciszek, inżynier,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
ulepszył system układania rurociągu.

Osiecki Henryk,
Zakłady Siły, Światła i Wody w Poznaniu,
ulepszył przyrząd do nacinania stali.

Ciszewski Aleksander,
Wodociągi i Kanalizacja — Łódź,
ulepszył przyrząd do uruchamiania pomp głębin.

Starzec Władysław, ślusarz spec.,
Miejsk. Zakł. Komunikac. — Łódź,
ulepszył konstrukcję oporników.

Górnik Romuald, ślusarz spec.,
Miejsk. Zakł. Komunikac. — Łódź,
skonstruował przełączniki oporników.

Szaniawski Bolesław, elektryk,
Miejsk. Zakł. Komunikac. — Łódź,
ulepszył system instalacji kablowej w wozie tramw.

Chmielewski Edward, majster ślusarski,
Miejsk. Zakł. Komunikac. — Łódź,
opracował przyrząd samocentrujący panwie czopowe oraz ulepszył konstrukcję walcarki.

Piaseczny Mieczysław, mistrz ślusarski,
Miejsk. Zakł. Komunikac. — Łódź,
opracował przyrząd do wyrobu oprawek żarówkowych typu Swana, przyrząd do automatycznego ostrzenia pił taśmowych i inne.

Żukowski Aleksander, brygadzysta lakiernik,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
wynalazł sposób fabrykacji papierów wodoodpornych i osełek do szlifowania lakier.

Adamski Stanisław, ślusarz - konstruktor,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
skonstruował 4 typy wykrojników do wykonywania podkładek do autobusów.

Andrzejewski Antoni, monter,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
wykonał zawiasy własnego pomysłu.

Hofman Konstanty, majster,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
zmodyfikował zabezpieczenia łożyska kulkowego, zrekonstruował pierścień synchronizatora.

Kowalski Karol, majster silnikowy,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
zmodyfikował prowadnice i zawory silnika „Ford“.

Apalkow Grzegorz, majster mechanik,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
skonstruował przyrząd do frezowania, zrekonstruował listwy, szlifierki i inne.

Audycki Adam, ślusarz,
Miejsk. Zakł. Kom. W-wa, Centralne Warsztaty Sam.,
ulepszył łańcuch rozrządu.

Lewiński Ryszard, prac. ubojowy,
Rzeźnia — Warszawa,
wynalazł nową metodę przy ściąganiu skór świńskich.

Dulski Marcin, mechanik,
Rzeźnia — Warszawa,
skonstruował maszynkę do ściągania tłuszczu ze skór.

WSPÓLZAWODNICTWO PRACY w MIĘDZY- KOMUNALNYCH ZAKŁADACH KOMUNI- KACYJNYCH GDAŃSK — GDYNIA.

Stały rozwój współzawodnictwa pracy w M. Z. K. G. G. wybitnie przyczynił się do wzrostu sprawności linii komunikacyjnych na terenie 3-ech miast.

Zamknięcie ostatniego etapu współzawodnictwa wykazało znaczny wzrost wyników osiągania przekroczenia norm, a mianowicie:

Pracownicy grupy sieciowej przy budowie linii trolejbusowej:

Podgórski Wacław osiągnął 384 proc. normy.

Czubak Władysław 382 proc.

Jagiello Franciszek,

Kobut Franciszek — i

Stróżański Konrad 369 proc., a pozostałych 49 pracowników wykonało norm w granicach od 170 do 365%.

W warsztatach brygada stolarzy Pokładeckiego Józefa

zwyciężyła wykonując 189 proc. normy,
brygada elektryków Kurka Karola 180 proc.,
pozostałe brygady wykonały plan ponad normę w 174, 173 i 165 proc.

We współzawodnictwie indywidualnym
ślusarz Stobba Franciszek wykonał normę w 208%,
kowale: Lesiński, Rodacki i Czernski w 210 proc.,
frezjer Starzyk Tadeusz w 202 proc.,
tokarz Zborowski Edward w 197 proc. oraz wielu innych znacznie przekroczyło zadane normy.

Jako nowatorzy wyróżnili się: Lubowiecki Benedykt, ulepszając korpus do zbieracza pantografu trolejbusowego, co daje w stosunku rocznym 180 tysięcy oszczędności na robociznie i materiale, oraz

kierowca Gęborys Stanisław, który przez skonstruowanie przyrządu własnego pomysłu sam przy pomocy ciągnika załadowywał i rozwoził oraz rozładowywał z minimalną pomocą słupy sieciowe. Przy pomocy jego pomysłu słupy 3-tonowe ustawiane były w 15 minut.

KOMITET WSPÓŁZAWODNICITWA PRACY
MIEJSKICH ZAKŁADÓW WODOCIĄGOWYCH
i KANALIZACYJNYCH MIASTA KATOWIC

PROWADZIMY MASOWE WSPÓŁZAWODNICITWO PRACY od 1-go MARCA 1949 r.

UCZESTNICZY 214 OSÓB

OSZCZĘDNOŚCI NA MATERIAŁACH TECHNICZNYCH, ENERGII NA PODSTAWIE
WYNAŁAZKÓW i RACJONALIZATORSKICH POMYSŁÓW PRACOWNIKÓW = 2.588.420 zł

W POSZCZEGÓLNYCH MIESIĄCACH

Styczeń	191.545 zł
Luty	134.695 "
Marzec	301.991 "
Kwiecień	656.326 "
Maj	192.641 "
Czerwiec	523.529 "
Lipiec	186.883 "
Sierpień	170.224 "
Wrzesień	230.583 "
Razem	2.588.420 zł

WYDAJNOŚĆ PRACY W STOSUNKU DO ROKU 1948 WZROSŁA O 42%

DYSCYPLINA PRACY W STOSUNKU DO ROKU 1948 WZROSŁA O 51%

Przedownicy Pracy za 1-sze półrocze 1949 r.

Szrajer	Wilhelm
Spryngacz	Jan
Sok	Artur
Brzezina	Oswald
Mnich	Ryszard
Kania	Jerzy
Breguła	Jan

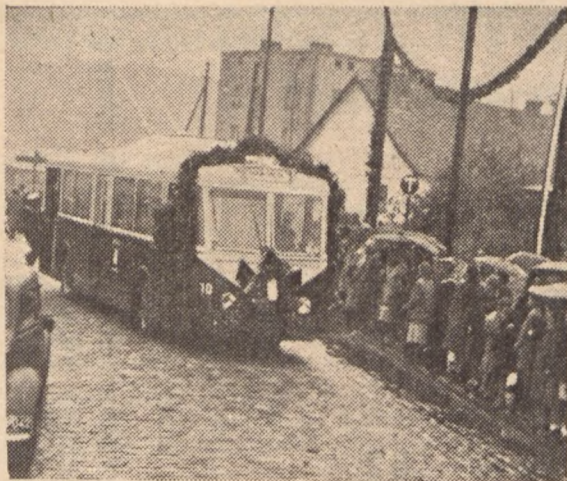
Od dnia 1-go stycznia 1949 r.
Do dnia 30-go września 1949 r.

WYPŁACONO NAGRÓD: 176.000 zł

WYPŁACONO PREMII: 2.699.742 zł

Z inicjatywy M. Z. W. i K. m. Katowic trwa od 1.VII.1949 r. Współzawodnictwo Międzyzakładowe w którym bierze udział 14 największych Zakładów Wodociągowych i Kanalizacyjnych Województwa Śląskiego.

Katowice, dnia 5 października 1949 r.

Nowa linia trolleybusowa Gdańsk — Gdynia, zainicjowana i wybudowana przy udziale Związku

Z uroczystości otwarcia linii komunikacyjnej Gdańsk — Gdynia, do dzielnicy robotniczej.

Rekord kierowców samochodowych

na śląskich liniach komunikacyjnych. Dwaj kierowcy Emil Sekuła i Paweł Stencel przejechali autobusem 250.000 km. bez remontu. Tajemnica rekordu leży w troskliwej opiece nad wozem na specjalnym cedzeniu benzyny oraz we wzajemnym zrozumieniu obydwu kierowców prowadzących autobus na zmianę. Jak również w ich społecznym podejściu, że opieka nad wozem to jednocześnie duże oszczędności, to jednocześnie pełniejsze oddawanie usług w służbie publicznej.

25 lecie istnienia Państwowych Zakładów Wodociągowych na G. Śląsku

Wiceminister F. Baranowski dokonał otwarcia nowej stacji wodnej.

W nowowzbudowanym budynku P. Z. U. w Katowicach, przy ul. Koszarowej 4 odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej z okazji 25 lecia istnienia Państwowych Zakładów Wodociągowych na Śląsku. Na uroczystość przybyli wiceminister F. Baranowski, przedstawiciele władz i organizacji miejskich.

Po uroczystym odsłonięciu tablicy pamiątkowej przemówili do zebranych: czołowy przodownik pracy PZW tow. Gruszka, który mówiąc o pracy zakładów, zapewnił w imieniu całej załogi przedstawiciela Rządu, że pracownicy PZW nie ustaną w swej pracy dla dalszej rozbudowy Zakładów Wodociągowych i zaopatrywania Śląska w wodę.

Wiceminister Baranowski składając podziękowanie za ofiarną i owocną pracę dzielnej załogi i dyrekcji PZW podsumował osiągnięcia klasy robotniczej w ciągu 5-lecia władzy ludowej.

O znaczeniu wodociągów w okręgu przemysłowym, mówił dyr. techniczny tow. Winter, który w swym obszernym referacie podał szczegółowej analizie pracę i rozwój PZW w ciągu 25 lat.

Po nagrodzeniu premiami pieniężnymi przez naczelnego dyrektora Kamińskiego, zasłużonych w produkcji przodowników i racjonalizatorów pracy, goście zwiedzili większe stacje wodociągowe rozsiane na obszarze woj. śląskiego.

Minister Baranowski dokonał symbolicznego uruchomienia nowej terminowo wykonanej Stacji Wodociągowej. Stacja ta została przedterminowo oddana do użytku dzięki pracy robotników i kierownika budowy wodociągów 73-lętniego inż. Ob. Mazgaya.

Z Dębicy

Jak nam donosi burmistrz Ob. Krystyniak w wyniku przyjętych zobowiązań — pracownicy wszystkich instytucji m. Dębicy — w liczbie 276 osób bezpłatnie wykonali wiele prac na terenie miasta.

W przeliczeniu wartość tej zbiorowej pracy wynosi około 70.000 zł. Dla budżetu i gospodarki miejskiej ma to duże znaczenie.

Oddział Łomża postanawia

zakończyć przedterminowo 3-letni plan pracy i przystąpić do realizacji planu 6-cio letniego.

podnieść poziom pracy zawodowej w swoich zakładach pracy, rozwiązać jak najszerzej współzawodnictwo oraz podnieść poziom dyscypliny związkowej.

Raciborz melduje

Gazownia Miejska w Raciborzu melduje, że wykonała roczny plan z dniem 10 września 1949 r., osiągając produkcję 128.000 m. sześć.

Pragniemy, by za naszym przykładem poszli i inni

Członkowie Oddziału Związku w Ostrowcu Świętokrzyskim postanowili przyczynić się do tego, by kredyty Rady Państwa przyznane dla miasta Ostrowca na poprawę komunalnych warunków bytu klasy robotniczej były wykorzystane w 100 proc.

To też w czasie kilkugodzinnej pracy 60-cio osobowa grupa wykonała roboty ziemne przy budowie ulic, oszczędzając 30.000 zł. Suma ta zostanie przeznaczona na dalszą poprawę komunalnych warunków klasy robotniczej miasta Ostrowca.

Inicjatywa pracy

Tow. M. Śliwiński zainicjował w swym zakładzie zobowiązanie, które w wyniku dało dla zakładu 74.700 zł. oszczędności.

Tow. M. Śliwiński jest przewodniczącym Oddziału naszego Związku w Ostromecku. Czynnny również udział bierze w straży ogniowej i sporcie. Sam zaś pracuje jako spawacz.

Współzawodnictwo w spłacie podatku gruntowego

Jak wynika z napływających wiadomości, w poszczególnych województwach, ruch współzawodnictwa w spłacie podatku gruntowego i SFOR rozszerza się.

Na terenie województwa śląskiego współzawodniczą ze sobą wszystkie gminy i gromady.

We współzawodnictwie przodują powiaty: tarnogórski, cieszyński, katowicki, raciborski i prudnicki.

W woj. szczecińskim w realizacji podatku gruntowego i SFOR przodują powiaty: Choszczno, Szczecin, Bytów i Gryfice.

Związkowcy a uchwała Watykanu

My członkowie Związku Koneckiego wyrażamy całkowitą solidarność z oświadczeniami Rządu, zapewniającymi pełną swobodę wiary i praktyk religijnych.

Nie chcemy i nie pozwolimy, aby reakcyjna część kleru wykorzystywała wiarę ludu i uczucia nasze religijne do celów polityki imperialistycznej.

My związkowcy: robotnicy i pracownicy umysłowi, partyjni i bezpartyjni, wierzący i niewierzący, w odpowiedzi na groźbę klątwy watykańskiej wzmocnimy współzawodnictwo pracy, a przez to samo przyśpieszymy odbudowę Polski i nie zбочymy z raz słusznie obranej drogi, prowadzącej do lepszego jutra do socjalizmu.

Niech żyje Rząd Robotniczo - Chłopski!

Niech żyje Światowa Federacja Związków Zawodowych!

Podobną i zdecydowaną rezolucję przyjęło jednomyślnie Plenum M. R. N. w Rozwadowie.

Co zrobiono w miesiącu odbudowy Warszawy

Wrześniowa akcja odbudowy Warszawy, prowadzona z inicjatywy KWPZPR przy udziale Stołecznego i Dzielnicowych Komitetów Odbudowy Warszawy, Rad Narodowych, Związków Zawodowych, Komitetów Blokowych — została przyjęta spontanicznie przez mieszkańców Stolicy. Akcja wrześniowa dała następujące wyniki: wydobyto 16 milionów sztuk cegieł oraz dużą ilość złomu żelaznego. Ogólna wartość cegieł i złomu wynosi 30 milionów złotych. Wykonano wiele prac z zakresu odgruzowania, uprzątnięcia, niwelacji, ukwiecenia i zazielenienia poszczególnych terenów, zakładania i uprzątnięcia boisk, ogródków jordanowskich itp.

Akcja zbiórkowa na Odbudowę Stolicy dała 23.700.000 złotych. Na wniosek KWPZPR Naczelna Rada Odbudowy Warszawy postanowiła przekazać sumę, stanowiącą równowartość wydobytych cegieł i złomu oraz sumę, pochodzącą ze zbiórki, czyli 53.700.000 złotych na budowę Warszawskiego Centralnego Parku Kultury i Odpoczynku.

Oddział w Elblągu na odbudowę zamku w Warszawie

W uchwale m. in. czytamy:

... Władza Ludowa przystąpiła do budowy pomników kultury związanej z Warszawą.

Dowodem tego jest obok wielu innych, ustawienie Kolumny Zygmuntowskiej i obecnie zapowiedziana przez Prezydenta R. P. Ob. Bolesława Bieruta, odbudowa Zamku Królewskiego.

Zapowiedź ta radośnie wzruszyła nas pracowników samorządowych Elbląga i aby choć w części przyczynić się do jej realizacji postanawiamy do końca br. pól procent naszego wynagrodzenia przeznaczyć na odbudowę Zamku.

Członkowie oddziału w Pszczynie

pragnąc zmanifestować swe uczucia gorącego przywiązania do bohaterskiej stolicy Demokratycznej Polski — jednomyślnie uchwalają łączyć się ze wszystkimi warstwami społeczeństwa polskiego w ofiarności na rzecz odbudowy Warszawy.

WYKONUJEMY ZOBOWIĄZANIA

Energetycy na dzień pokoju

Dla uczczenia Dnia Pokoju 2 października załoga Energetycznej Placówki Nowy - Bieruń zobowiązała się wykonać zawieszenie izolatorów i naciąganie przewodów w przyspieszonym terminie z jednoczesnym wprowadzeniu współzawodnictwa.

Jednocześnie załoga wezwała do współzawodnictwa Dyрекcję Sieci.

Zaś załoga budowy linii Zawiercie — Częstochowa zobowiązała się przedterminowo wykonać ustawienie 26 masztów.

Współpraca ze wsią

Ekipa zorganizowana przez sekretarza gminy Łuków Wł. Czuprynę, skarbnika Łukowskiego Oddziału naszego Związku — zorganizowała 16 kół gromadzkich Z. S. Ch. na terenie gminy.

Oczywiście akcja ta nie wyczerpuje akcji, jaką prowadzą uspołecznieni pracownicy tej gminy. Dodać tu należy ich czynny udział w Tow. Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, Tow. Przyjaciół Żołnierza, w Spółdzielni Mleczarskiej, w radiofonizacji gminy itp.

Jest to właśnie ta praca oddolna, wciągająca szerokie rzesze ludności wiejskiej do czynnego i pozytywnego udziału w życiu społecznym.

Prudnik w pomocy dla wsi

Pracownicy zarz. m. Prudnika kilkakrotnie wyjeżdżali do okolicznych wsi, pomagając przy pracach rolnych oraz dali tam kilka występów artystycznych.

WSPÓŁZAWODNICTWO PRACY

*Realizując uchwały Zarz. Gł. — Przew. Zarz. Okr. Zw. w Poznaniu
M. Dubisz opracował ref. o współzawodnictwie pracy, do użytku działaczy
Okręgu. Referat ten w streszczeniu przytaczamy.*

Dobrobyt i postęp polega na zwiększeniu wydajności pracy — na rozwoju sił wytwórczych, na produkowaniu coraz większej ilości dóbr materialnych.

W kapitalizmie, już w chwili jego powstania, istniały elementy, hamujące rozwój sił wytwórczych i wydajności pracy.

Dwie były podstawowe przyczyny hamujące rozwój techniczny i wydajność.

Oto kapitaliści, produkując dla zysków, rozwijają zdolność produkcyjną swych zakładów, jednocześnie zaś ograniczają płace robotnicze, dążą do tego, aby zarobki pracownicze były doprowadzone do możliwie najniższego poziomu. Możliwości zbytu zawsze ograniczone w społeczeństwie kapitalistycznym, są w jaskrawej sprzeczności z możliwościami produkcyjnymi, co na gruncie bezplanowej, chaotycznej gospodarki kapitalistycznej, doprowadza do regularnych kryzysów nadprodukcji, hamujących postęp techniczny.

Istnieje jeszcze druga przyczyna, a to rola jaką w ustroju kapitalistycznym odgrywa robotnik. Jest on jedynie obiektem eksploatacji, środkiem do zdobywania zysków, przez kapitalistę. Z wytwarzanego przez robotnika produktu, tylko część niezbędną dla utrzymania jego i rodziny dostaje robotnik — całą resztę zabiera klasa posiadaczy kapitału. W tych warunkach twórczy stosunek do pracy mas proletariatu jest niemożliwy.

W naszym ustroju, planowej gospodarki demokracji ludowej, obydwie te przyczyny, hamujące rozwój sił wytwórczych, przestają działać. Po zniesieniu prywatnej własności na wielkie i średnie fabryki, huty, kopalnie, koleje, banki i lasy, po ugruntowaniu ludowej władzy i ustaleniu zrębów planowej gospodarki — powstały możliwości równomiernego, szybkiego rozwoju naszej produkcji, naszych sił wytwórczych i siły nabywczej mas pracujących.

Wszystko, co potrafi stworzyć i stworzy klasa robotnicza bezpośrednio lub pośrednio wróci, w naszym ustroju, do mas pracujących.

Z drugiej strony tworzy się nowy stosunek mas pracujących do pracy.

Robotnik wciąż i bardziej czuje się współgospodarzem, bezpośrednio zainteresowanym w wyniku swojej pracy. Stąd prosto wynika myśl i potrzeba współzawodnictwa.

Współzawodnictwo dźwignią dla wykorzystania rezerw wewnętrznych i wykonania planu.

Dla tych zasadniczych przyczyn, warunkujących powstanie i rozwój współzawodnictwa — należy dodać konkretne przyczyny, wynikające z naszej obecnej sytuacji gospodarczej.

Osiągnięcia jakimi poszczycić się może naród polski przy podsumowaniu wyników 3-letniego Planu Gospodarczego, który najlepiej wykazał wszystkim narodom świata, wbrew szeptanej propagandzie imperialistów anglo-amerykańskich, że robotnik i chłop polski pragnie pracować i poświęcić swe siły dla dobra pokoju i swego narodu, że pokój tego będzie bronił swym

wzmocnionym wysiłkiem w pracy, a w razie potrzeby i bronią w rękę.

Osiągnięcia te, upewniają nas, że rok 1950 w którym wejdziemy w nowy 6-letni Plan Gospodarki Narodowej — będzie rokiem dalszego wzmocnienia własnego wysiłku narodu polskiego — rokiem możliwie pełnego wykorzystania naszych rezerw gospodarczych dla wykonania planu 6-cioletniego i podniesienia poziomu życiowego mas pracujących.

Naród polski, który poniósł największe straty w okresie wojny i okupacji, sięgające dwu bilionów złotych obiegowych, nie rezygnuje ze słusznie należnej mu pomocy w odbudowie, pomocy udzielonej na godziwych warunkach, w myśl zasady „równi z równymi“. Propozycje pomocy, zmierzającej do hamowania naszego rozwoju, uwstecznienia naszej gospodarki, dyktującej polityczne warunki — daleko odbiegają od tego, co się narodowi polskiemu należy.

W tych warunkach odbudowa gospodarcza wymaga wzmocnienia własnego wysiłku i wykorzystania rezerw wewnętrznych.

Jakie są zasadnicze nasze rezerwy?

Pierwszą jest materiał ludzki — są ręce robocze. Są to setki tysięcy młodych ludzi wsi i miast, nie wykorzystanych jeszcze w naszej gospodarce, podczas gdy w górnictwie brakuje nam dziesiątków tysięcy górników, na budowach odczuwamy brak siły roboczej, w przemyśle brak robotników wykwalifikowanych.

Drugą podstawową rezerwą dla wykonania planu 6-cioletniego jest wydajność pracy ludzkiej.

Aby wydajność tą osiągnąć należy wciągnąć jak największe rzesze pracowników do współzawodnictwa i uświadamiać pracowników o znaczeniu współzawodnictwa pracy.

W wydajności pracy kryją się duże możliwości, których wykorzystanie może zabezpieczyć podniesienie naszej produkcji o dalsze dziesiątki procent.

Istnieją dziesiątki dróg dla zwiększenia wydajności pracy — poprzez ulepszenie organizacji pracy, a także świadome wzmocnienie wysiłku robotnika.

Trzecią rezerwą są poważne możliwości oszczędnej gospodarki surowcami, węglem, materiałami pomocniczymi, energią elektryczną. Walka z marnotrawstwem we wszystkich postaciach może nam dać miliardy zaoszczędzonych złotych, setki tysięcy ton węgla, megawaty energii elektrycznej itp.

Wreszcie następną rezerwą są nasze źródła surowcowe, do których również należy zaliczyć niedostatecznie dotychczas wykorzystanie naszego morza, naszych możliwości w dziedzinie rybołówstwa, budowy statków itp.

Drogą, prowadzącą do osiągnięcia najlepszych wyników jest współzawodnictwo pracy, o wykonanie planów, o większą wydajność, oszczędność w surowcach i paliwach, o jakość produkcji, o lepsze kwalifikacje, a w rolnictwie o podniesienie urodzajności.

Współzawodnictwo pracy jest więc podstawową dźwignią dla wykonania naszych planów gospodarczych.

Dlatego tyle uwagi temu ruchowi poświęca władza ludowa, partie demokratyczne i związki zawodowe. Ruch ten narodził się z nowej świadomości pracujących i musi dotrzeć do całej klasy pracującej.

W przeciągu dwudziestu lat okresu międzywojennego nie osiągnęliśmy w pełni poziomu produkcji z roku 1914-go. Racjonalizacja pracy nie związana ze wzrostem produkcji, musiała doprowadzić do wyrzucania robotników na bruk, do strukturalnego bezrobocia. Było to trzecią podstawową cechą kapitalistycznej racjonalizacji pracy. Masy pracujące, w oparciu o swoje pracownicze organizacje słusznie zwalczały kapitalistyczną racjonalizację, przeciwstawiały się wyrzucaniu robotników na bruk, śrubowania wydajności bez powiększenia zarobków.

Racjonalizacja pracy w gospodarce Demokracji Ludowej.

Lenin, kiedy oceniał amerykańskie metody racjonalizacji pracy, zastosowane przez Taylora, podkreślił, że taylorizm prowadzi do wyżyłowania pracowników, mówił jednakże jednocześnie, że: „system Taylora wbrew woli jego autora, przygotowuje ten czas, gdy proletariat weźmie w swe ręce całą produkcję społeczną i wyznaczy swoje robotnicze komisje dla odpowiedniego po-

działu i uporządkowania pracy społecznej. Wielka produkcja przemysłowa, koleje, telefony, wszystko to daje tysiące możliwości dla czterokrotnego zmniejszenia czasu pracy zorganizowanych robotników, zapewniając im czterokrotnie większy dobrobyt niż mają obecnie“.

Po objęciu przez lud wielkiej produkcji przemysłowej, kolei, telefonów, w całej pełni wyrosło zagadnienie stworzenia robotniczych komisji i poparcia rodzącego się ruchu współzawodnictwa wśród świadomych pracowników. Chodzi o to, aby zabezpieczyć na gruncie racjonalnej organizacji pracy wielokrotny wzrost wydajności pracy i wraz z nią wielokrotne zwiększenie dobrobytu mas pracujących.

W warunkach gospodarki ludowej racjonalizacja pracy, oparta na współzawodnictwie, nie prowadzi do bezrobocia, gdyż towarzyszy jej szybki wzrost naszego zapotrzebowania. Możemy produkować więcej żelaza, stali, przędzy, tkanin, cukru, mięsa i zboża i zawsze znajdziemy zbyt na te produkty, gdyż cały produkt wytwarzany, będzie zużyty na cele dalszego rozwoju naszej produkcji i na systematyczny wzrost poziomu życiowego świata pracy.

C. d. n.

Nagroda Zarządu Głównego dla Zarządów Okręgów za rywalizację w rozprowadzaniu Kalendarza Samorządowego na r. 1949

Nagrodę I i II otrzymał Zarząd Okręgu w Poznaniu za dopełnienie wszystkich warunków „Rywalizacji“.

Nagroda I. Radioaparat do dyspozycji Zarz. Okr.

Nagroda II. Biblioteczka do dyspozycji Zarz. Okr.

Nadto przew. Zarz. Okr. tow. M. Dubisz osobiście otrzymuje premię 10.000 zł.

* * *

Zarządy Okręgów winny wziąć udział w rozprowadzaniu kalendarza na r. 1950.

Realizujemy nagrody „Samorządowca“

w postaci książek, przeznaczone (drogą losowania) dla Korespondentów i Czytelników współpracujących z Redakcją — z racji:

1 Maja.

Trzylecia „Samorządowca“ (maj).

Tygodnia Oświaty Książki i Prasy (maj).

Kongresu Zw. Zaw. (czerwiec).

III Krajowego Zjazdu Del. n/Związku (czerwiec).

22-go Lipca.

Rewolucji Październikowej (7 listopad).

Wezwanie do składania ofiar na rzecz Funduszu Międzynarodowej Solidarności Proletariackiej

Na zapoczątkowaną przez „Pracownika Państwowego“ akcję zbiórki na fundusz Międzynarodowej Solidarności Proletariackiej i wezwanie skierowane pod naszym adresem przez Redaktora Nacz. „Prac. Państw.“ tow. H. Urbanowicza —

Zarząd Główny przeznacza zł. 15.000.—

Redakcja „Samorządowca“ zł. 2.500.—

i wzywa wszystkich Czytelników do składania choćby najdrobniejszych ofiar — przez swoje Zarządy Oddziałów, które prześlą zebrane kwoty do Zarządu Głównego.

PROSIMY

WYŚLAĆ

ZALEGLĄ I BIEŻĄCĄ

PRENUMERATĘ

„SAMORZĄDOWCA“

OCHRONA MIENIA SPOŁECZNEGO

Centralna Rada Związków Zawodowych wykonując uchwałę swego plenarnego posiedzenia z dnia 15 i 16 sierpnia br. poleciło powołać w zakładach o charakterze produkcyjnym i użyteczności publicznej Komisje Ochrony Mienia Społecznego.

Wydział Ekonomiczny Zarządu Głównego w okólniku Nr. 19 z dnia 15.10.1949 r. podał wytyczne jakimi należy kierować się przy powoływaniu tych Komisji oraz jakie zadania mają one do spełnienia. Okólnik ten otrzymały Zarządy Okręgów, Zarządy Oddziałów oraz Rady Zakładowe. Do podstawowych zadań Komisji należy: stały przegląd maszyn, urządzeń i magazynów, sygnalizowanie nadrzędnym instytucjom związkowym i administracji o stanie maszyn i urządzeń oraz magazynów, wymagających remontów lub zabezpieczenia, współdziałanie w mobilizowaniu wśród załogi czujności klasowej w celu ochrony przed aktami sabotażu, dywersji i szpiegostwa: współdziałanie w demaskowaniu wroga klasowego, który często w sposób podstępny i zamaskowany wywołuje awarie i wyrządza inne szkody w organizowaniu produkcji.

W skład Komisji Ochrony Mienia Społecznego wchodzi pracownicy posiadający znajomość maszyn i urządzeń i odznaczający się wyrobieniem politycznym i czujnością klasową. Ponadto w Komisjach mają zapewniony udział: przedstawiciel miejscowego koła Z. M. P. oraz kobieta. W dużych zakładach oprócz Komisji ogólnozakładowej działają Komisje Oddziałowe w składzie od 3-ich do 5-ciu osób.

Mężowie zaufania winni na zebraniach swych grup zaznajomić członków grupy z zadaniami Komisji Ochrony Mienia Społecznego i wezwać członków do pomagania tym Komisjom w ich pracach oraz budzić wśród członków grupy czujność klasową.

Zarządy Oddziałów i Okręgów zwrócą baczną uwagę na skład personalny Komisji pod kątem wartości społecznej, wyrobienia politycznego i czujności klasowej poszczególnych członków.

Zarządy Oddziałów i Okręgów mają obowiązek instruować członków Komisji o ich zadaniach oraz kontrolować działalność.

Komisje Ochrony Mienia Społecznego będą jeszcze jednym ważnym czynnikiem w walce podjętej przez całą klasę robotniczą o wykonanie i przekroczenie planów gospodarczych. Będą one bowiem czuwać nad normalnym przebiegiem pracy i produkcji w zakładach.

LIKWIDACJA ZWIĄZK. SKŁADNICY KSIĄG i DRUKÓW

Związkowa Składnica Książ i Druków — z uwagi na uspołecznienie tego odcinka została zlikwidowana.

Przy tej sposobności należy zaznaczyć, że w swoim czasie składnica spełniała rolę pomocy dla urzędów i instytucji, opracowując i wydając druki — a jednocześnie była pewnym regulatorem cen. Osiągane zaś nadwyżki przeznaczane były na cele związkowo - społeczne. Obecnie sprawy te przejmuje resortowy aparat państwowy. W zadaniach zaś Związku nie leży ta dziedzina.

Przytoczony poniżej komunikat szczegółowiej sprawę naświetla:

Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego, Spółdzielnia z odp. udz. w Warszawie, Dobra 28, komunikuje, że w dniu 22 września 1949 r. przejęło Składnicę Książ, Druków i Wydawnictw Zw. Zawod. Pracown. Sam. Teryt. i Inst. Użytk. Publ. mieszczącą się dotychczas w Warszawie przy Al. Jerozolimskich Nr. 51.

Likwidacja i przekazanie Składnicy nastąpiło w wyniku porozumienia między obu instytucjami oraz uchwały Plenum Zarz. Gł. Związku Zaw. Prac. Sam. Ter. i I. U. P. powziętej w rozumieniu konieczności scentralizowania w ramach narodowego planu gospodarczego zaopatrzenia władz administracji ogólnej i związków samorządu terytorialnego w potrzebne druki i wydawnictwa.

Podając powyższe do wiadomości — Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego zwraca się do wszystkich dotychczasowych Odbiorców Składnicy Związku Zaw. Samorząd. z prośbą, by wszystkie swoje zamówienia na druki i wydawnictwa kierowały pod adresem *Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego w Warszawie, ul. Dobra 28*, lub do jego Oddziałów, wskazanych w naszym katalogu druków. Wykaz druków i wydawnictw przejętych od składnicy Zw. Zawod. Prac. S. T. i I. U. P. a nie prowadzonych dotychczas przez Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego prześlemy naszym Odbiorcom w najbliższym czasie.

Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego, jako jedyna obecnie placówka uspołeczniona na odcinku zaopatrywania w druki, ma być w najbliższym czasie przekształcona w państwowe przedsiębiorstwo wyodrębnione, powołane do wyłącznego wytwarzania i rozprowadzania druków użytkowanych przez biura władz administracji ogólnej i związków samorządu terytorialnego.

Komunikując o powyższym zwracamy się jednocześnie do wszystkich władz administracji ogólnej i związków samorządu terytorialnego z prośbą o wyłączenie zaopatrywanie się w druki użytkowe w Gospodarczym Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego w Warszawie, ul. Dobra Nr. 28, lub jego Oddziałach.

Nakładem Spółdzielni Wydawniczej „PRAWA“ w Łodzi ukazało się

PRAWO O AKTACH STANU CYWILNEGO

prof. d-ra Józefa Litwina

Książka zawiera: *teksty* wszystkich przepisów związanych z rejestracją akt stanu cywilnego, komentarze oraz szczegółowe *objaśnienia* i liczne *wzory*, niezbędne w praktyce urzędów stanu cywilnego.

Wydawnictwo zostało zalecone przez M. A. P. do użytku wszystkich urzędów stanu cywilnego oraz władz nadz.

Do nabycia w Gospodarczym Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego

Warszawa, Dobra 28

Cena zł. 2000.—

Stron 520

Z PRACY KULTURALNO - OŚWIATOWEJ

Oddział Lubelski w pracy Kult. - Oświat.

Przewodniczący kom. kult.-oświat. ob. mgr. J. Kogut oraz korespondentka ob. J. Jaworska donoszą:

„Samorządowiec” – w krytyce Lublina

Celem nawiązania ściślejszej współpracy Zarządu Oddziału z „Samorządowcem” postanowiono omawiać każdy numer na zebraniach, a ciekawsze głosy dyskusji przysyłać redakcji. Ponadto członkowie Zarządu zobowiązali się poświęcać kilka minut na każdym zebraniu w przedsięwzięciach i wydziałach dla omówienia najciekawszych pozycji miesięcznika związkowego.

Odbudowa Stolicy

W miesiącu poświęconym odbudowie Stolicy rozprawiono na terenie Oddz. Lubelskiego znaczków wartościowych na sumę zł. 100.000. Gazetki ściennie umieszczyły reportaże ze zbiorowej wycieczki na Trasę W — Z, którą zwiedziło 90 związkowców — wszyscy aktywiści otrzymali materiał propagandowy do pogadanek i odczytów o odbudowie Stolicy.

Rozpoczęcie roku szkolnego w pracach Kulturalnych Lublina

Dla pogłębienia kontaktu z młodzieżą szkolną przedstawiciele Oddziału Lubelskiego wzięli udział w rozpoczęciu roku szkolnego w dziesięciu szkołach, a chór związkowy przy M. K. S. pod kierownictwem szofera tow. Fornala Czesława wystąpił po raz pierwszy w Szkole Gospodarstwa Domowego z repertuarem pieśni ludowych i melodii radzieckich.

Miesięcznik „Literatura Radziecka”

Celem rozszerzenia zainteresowań literackich w pracy samokształceniowej, omówiono na zebraniu aktywu kulturalno - oświatowego pierwszy numer miesięcznika „Literatura Radziecka”, który zaprenumerowano w ilości 20 egzemplarzy.

Do naśladowania

Odbyło się zebranie aktywu związkowego dla omówienia planu inwestycyjnego gospodarki komunalnej m. Lublina na 1950 r. oraz żywszego udziału samorządowców w pracach Komitetów Blokowych. Sprawę referowali Przewodniczący MRN., Prezydent Miasta i Sekretarz Oddziału.

Klub literacki

Na terenie świetlicy związkowej w Łodzi został zorganizowany Klub Literacki, który ma na celu akcję samokształceniową. Naczelnym zadaniem tej akcji będzie dbałość o kulturę i piękno języka, a zarazem stworzenie warunków dla rozwoju talentów pisarskich, tych osób, które wykażą uzdolnienie w tym kierunku.

Zarząd Klubu wydaje Gazetkę Ścienną „Przełom” i zwrócił się do członków Oddziału o nadsyłanie artykułów o charakterze ogólnym i polemicznym oraz politycznym, a także reportaży z terenu pracy itp.

Dobrze pomyślana praca, nie w oderwaniu, a właśnie w bezpośrednim kontakcie ze związkowcami.

Komisja Kulturalno-Oświatowa oddziału w Białymstoku

donosi: o odbytej wycieczce do Hajnówki, o zakończeniu kursu doskonalenia rzemiosła, o udziale członków Związku w odgruzowaniu w Białymstoku, o prowadzonym kursie dla analfabetów.

A gdzie „Samorządowiec”?

Komisja kulturalno - oświatowa Wodociągów i Kanalizacji w Białymstoku przesyła wykaz czytanych przez załogę książek i czasopism.

W wykazie nie znajdujemy „Samorządowca”, organu prasowego własnego Związku.

No i jak to wygląda?

„Ogniwo” współpracuje ze wsią

Zarząd Klubu Sportowego „Ogniwo” w Cieplicach — członkowie wzięli czynny udział w akcji żniwnej w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Mysłakowicach, pow. Jelenio - Górskiego, gdzie ustawili w kopy żęte uprzednio zboża z przestrzeni 10 ha.

Po ukończeniu pracy rozegrany został propagandowy mecz piłki nożnej między juniorami „Ogniwa” a reprezentacją Mysłowic i okolicy, który zakończył się wynikiem 7:4.

„Samorządowcy w śpiewie, muzyce i tańcu”

Trzy samochody ciężarowe Z. E. O. K.-u zawiozły nas z Krakowa do Wieliczki. Nas t. zn. zespoły artystyczne na wieczór artystyczny. Po zwiedzeniu salin Wielickich w świetlicy odbył się występ w ramach współpracy kulturalno - oświatowej z terenami osiedli robotniczych województwa krakowskiego.

Orkiestra Z. E. O. K.-u odegrała 3 utwory muzyczne po czym wystąpił balet wspaniale wykonując „taniec rosyjski”.

Chór pracowników Wodociągów Miejskich odśpiewał trzy pieśni robotnicze, a Ob. Kulczyk również pracownik Wodociągów Miejskich, znany na terenie Krakowa z dość częstych występów w Międzyzwiązkowym Klubie Robotniczym, wykonał trzy utwory, wzbudzające zachwyty miejscowej ludności.

Ob. Siwek Tadeusz, pracownik Miejskiej Kolei Elektrycznej, znakomity humorysta prowadził konferansjerkę przy zasłużonych oklaskach. Wiersze i recytacje Bonecka z Miejskiej Kolei Elektrycznej. Następnie „Krakowiak” odtańczony przez pracownice Z. E. O. K. Międzynarodówka dopełniła zakończenia wieczoru.

Należy zaznaczyć, że w związku ze zbliżającym się festiwalem sztuk radzieckich zespoły kulturalno-oświatowe związku samorządowców w Krakowie wezmą w nim udział czyniąc już do tego przygotowania. Zespoły odwiedzają często pobliskie osiedla robotniczo-chłopskie wypełniając przyjęte przez siebie zobowiązania w akcji współpracy miasta ze wsią, dając przez to wkład pracy w dzieło odbudowy i rozbudowy życia kulturalno - oświatowego. Praca zespołów nie ogranicza się jedynie do występów: koła samokształcenia, odczyty, kursy, pogadanki, wieczory dyskusyjne.

„Świetlica robotnicza kuźnią wychowania socjalistycznego”.

Kraków szkoli aktyw związkowy — kurs współzawodnictwa

Zarząd Okręgu Krakowskiego realizując uchwały II ogólnokrajowego Zjazdu n/Związku w sprawie szkolenia zawodowego i związkowego — zorganizował 4-dniowy kurs szkoleniowy współzawodnictwa pracy branży energetycznej.

Z PRACY KOBIET

Na zdjęciu Kółko Kobięc
przy Oddziale naszego Związku
w Sandomierzu.

Uaktywnienie społeczne kobiet winno być troską kobiet pracujących. Zarządy Oddziałów winny pomóc w zorganizowaniu.

Udział w kursie wzięło 49 pracowników z Zakładów Energetycznych Okręgu Krakowskiego. Byli to: przewodniczący i sekretarze rad zakładowych, przewodniczący zakładowych komitetów współzawodnictwa pracy, przewodniczący komisji techniczno - ekonomicznych ZKWP — oraz przodujący robotnicy zakładów energetycznych.

270 Bibliotek rolniczych dla wsi

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych — pragnąc przyczynić się do popularyzacji wiedzy rolniczej na wsi — ofiarował 270 bibliotek rolniczych dla kół Związku Samopomocy Chłopskiej. Biblioteczki zostały wręczone, jako dar dożynkowy po jednej w każdym powiecie, kołom gromadzkim Zw. Samopomocy Chłopskiej wyróżniającym się w pracy kulturalnej i gospodarczej.

1070 apteczek weterynaryjnych dla wsi

Pomyślny rozwój akcji „H” wymaga zwiększonej opieki sanitarnej nad inwentarzem żywym. Dla należytego zorganizowania tej opieki potrzebne jest zaopatrzenie wsi w środki lecznicze i narzędzia lekarskie, niezbędne przy udzielaniu pierwszej pomocy w nagłych wypadkach zachorowań zwierząt.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych ufundował 1070 apteczek weterynaryjnych dla kół gromadzkich Samopomocy Chłopskiej, które zostały wręczone jako dar dożynkowy.

IV Międzynarodowy Konkurs Chopinowski

We wrześniu i październiku r.b. odbył się w Warszawie IV Międzynarodowy Konkurs im. Fryderyka Chopina, w którym uczestniczyło 40 muzyków reprezentujących 13 państw.

Konkurs ten jest pierwszym po wojnie i pierwszym w Polsce Ludowej.

Gdy amerykańscy imperialiści podlegają do wojny, my poprzez muzykę, poprzez geniusz Chopina staramy się zbratać narody.

Refleksje z zebrania

W pięknej świetlicy odbywa się zebranie. Pianino... Ozdobne dekoracje... Portrety... Po rogach sali — miękkie mebelki i stoliki z pismami.

Na trybunie prelegent.

Tymczasem...

Członkowie schodzą się nierychliwie i małowrotnie...

Coprawda pora obiadowa, każdemu bliższy jest żołądek od potrzeb wyższej natury, bo jeść się chce, ale trzeba pamiętać, że obojętność i niepunktualność to — brzydka choroba.

Parę gorzkich słów wypowiedział nawet na ten temat przedstawiciel Oddziału.

Po referacie, bardzo zresztą oklaskiwanym, dwaj związkowcy dali atrakcję śpiewno - muzyczną.

Okazało się, że nikt się nie śpieszył na obiad! Klaska-no i dopominano się o jeszcze... A gdy ogłoszono, że za chwilę odbędzie się bezpłatny koncert powitali to radośnie i brawami.

Widać z tego, że wszelkie uroczystości winny być urozmaicane artystycznymi występami.

W. S.

„PRZYJACIEL PRZY PRACY”

Czasopismo poświęcone popularyzacji zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy, wyszło z druku nakładem Centralnej Rady Związków Zawodowych, w formie bezpłatnej jednodniówki, dla załóg fabrycznych z ankieta, która zadecyduje o dalszej formie i charakterze pisma.

Związkowcy! czytajcie uważnie

„Przyjaciela przy pracy”

i kierujcie swoje uwagi pod adresem Redakcji.

W Zarządzie Gminny w Raszkowie, powiat Ostrów, wakuje posada

ZASTĘPCY SEKRETARZA

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie według grupy IX do VIII. Reflektanci na to stanowisko zechcą zgłosić się z wnioskiem, własnoręcznie napisanym życiorysem i odpisami świadectw do dnia 15.II.49 r.

Od kandydata wymagana jest gruntowna znajomość administracji gminnej, przede wszystkim spraw wojskowych, meldunkowych, również możliwie rachunkowości — buchalterii.

W C Z A S Y**W Y D Z I A Ł W C Z A S Ó W
Z A R Z A D U G Ł Ó W N E G O**

ogłasza

K O N K U R S

na

O P I S A N I E S W E G O P O B Y T U N A W C Z A S A C H

(Uwagi, opisy, organizacja, usprawnienie i t. p.)

Termin nadsyłania prac do 1 marca 1950 r.

Na nagrody przeznaczona**jest kwota****50.000 zł.****do rozdziału pomiędzy
autorów wyróżnionych prac.****Z działalności Rady Zakładowej M. P. K. E.
w Poznaniu****Na odcinku akcji socjalnej**

Rada Zakładowa M. P. K. E. (Miejska Poznańska Kolei Elektryczna) wykazuje na odcinku akcji socjalnej ożywioną działalność, idącą równolegle w kilku kierunkach.

A więc od 1 września 1946 r. prowadzi Stację Opieki nad Matką i Dzieckiem przewidzianą na 540 dzieci oraz na 150 matek ciężarnych i karmiących i, pozostających pod opieką lekarza i dwóch wykwalifikowanych pielęgniarek.

Za dzieci uczęszczające do przedszkola, świetlic dziecięcych oraz — korzystające ze żłobków Rada Zakładowa M. P. K. E. pokrywa należności w ramach funduszu A. S., z sum na ten cel przeznaczonych.

Przy współpracy kierowników szkół, komitetów rodzicielskich i harcerstwa Rada Zakładowa M. P. K. E. zorganizowała w b. r. (kolonie letnie dla dzieci pracowników M. P. K. E.

Dla samych pracowników Rada Zakładowa M. P. K. E. organizuje wycieczki świąteczne krajoznawcze.

Zorganizowano również 14-dniowy wędrowny obóz wysokogórski dla członków Z. M. P. (pracowników M. P. K. E.). Celem tego obozu było wyszkolenie przyszłych przewodników, których zadaniem będzie prowadzenie górskich wycieczek, jakie Rada Zakładowa M. P. K. E. zamierza masowo organizować. Podkreślić należy, że akcja tego rodzaju jest pewną inowacją, ze wszech miar zasługującą na naśladowictwo.

Z W C Z A S Ó W**Tego jeszcze nie było
statek „SAMORZĄDOWIEC“**

W olsztyńskim, na jeziorze Krzywym, oddano do użytku statek pasażerski, który od 1945 r. leżał na dnie jeziora. Zajął się nim Olsztyński Zarząd Oddziału Zw. przy pomocy KW. PZPR., Zarz. miasta i Gazowni.

Statek „Samorządowiec“ spełniał w sezonie swe zadania w służbie wycieczkowo - odpoczynkowej olsztyńskiego świata pracy.

Przy tej sposobności podajemy, że obszar jeziora Krzywego wynosi 20 km.

Wyróżnieni przy remoncie statku zostali tow. Zysk i Olejnik. Patronat nad statkiem ma Przew. Rady Zakładowej ZOM ob. Stolarska oraz przew. M. R. N. ob. Kruczyński. Przew. Oddziału posiadającego własny statek (na 100 osób) jest ob. Mońka.

Wycieczka czł. oddz. Choszczno

W ramach kredytów i planu pracy akcji socjalnej — Oddział Choszczno zorganizował wycieczkę do Swinoujścia. Dostarczyło to członkom Zw. wiele przeżyć, rozrywki i odpoczynku. (Nadesłane foto nie nadaje się do druku).

Wczasy w Czechosłowacji

W bardzo miłych słowach opisuje swój wczasowy pobyt w Czechosłowacji ob. M. Tomasiak, pracownik zarz. m. w Głogowie, pow. Rzeszów. Oprócz opisów podróży oraz wrażeń osobistych i grupy, czytamy o nawiązaniu serdecznych stosunków ze związkowcami czechosłowackimi.

Opis jest cokolwiek za długi, jak na nasze pismo, włączamy go jednakże do teczki Konkursu Wczasowego.

Prenumerujcie**„SAMORZĄDOWCA“**

Z AKCJI SOCJALNEJ

O działalności Kas Pożyczkowo-Zapomogowych Zw. Zaw.

(OGÓLNE UWAGI NA PODSTAWIE DOŚWIADCZEŃ)

Nie będę podkreślał zagadnienia oszczędzania i działalności kas, gdyż zagadnienia te są ściśle sprecyzowane w statucie organizacyjnym — pozwolę sobie jednak rzucić parę uwag praktycznych, z którymi zetknąłem się przy prowadzeniu kas w innych zakładach pracy.

Jak zawsze w okresie organizacyjnym pewna ilość pracowników nieznających zagadnień tychże kas — odnosi się nieufnie do wszelkich nowości, zwłaszcza, że pociąga to za sobą potrącenia z zarobków pewnych sum, dotyczy to zwłaszcza młodzieży, która nie docenia akcji oszczędzania, gdyż uważa, że starość jest zbyt odległa.

Są zresztą ludzie, którzy z reguły odnoszą się negatywnie do wszelkich, ich zdaniem, nowości. Dla takich najlepiej działa dobry przykład. W tym wypadku kilku pracowników otrzymało bądź pożyczki, bądź zapomogi i to było najlepszą „reklamą“ kasy.

Ma tu duże znaczenie przekazywanie przez zakład pracy funduszu zapomogowego.

Uwagi o działalności zarządu kasy.

Każdy zarząd kasy musi zwrócić baczną uwagę komu i ile pożyczka, gdyż zdarzają się t. zw. „zawodowi pożyczkobiorcy“, którzy tylko czyhają na okazję „złapania“ pożyczki. W dotychczasowej swej pracy w kasach — zwracałem specjalną uwagę na podobnych ludzi i jeżeli były istotne powody dla udzielania — to pożyczkę wzgl. zapomogę wypłacano jego żonie

Bardzo ważną sprawą jest regularne i terminowe potrącanie zaciągniętych pożyczek, gdyż jakiegokolwiek odwołanie powoduje demoralizację pozostałych pożyczkobiorców, a przy tym zarząd kasy jak zwykle zamykając księgi pod koniec roku — zwiększa wówczas nacisk na pożyczkobiorców, co nie jest właśnie wówczas wskazane, gdyż albo potrąca się zbyt duże raty (nie uwzględniając możliwości płatniczych) albo potrąca się z reguły w najcięższym okresie dla pracownika, tj. jesienią wzgl. w zimie, kiedy wydatki domowe są największe.

Zarząd kasy musi prowadzić specjalną „politykę“ zapomogową w ten sposób, żeby miał zawsze rezerwę na doraźne zapomogi losowe, gdyż może się zdarzyć, że w największej potrzebie — nie będzie mógł udzielić zapomogi, najwięcej zasługującemu na nią członkowi kasy.

Poza tym trzeba przewidzieć, o ile możliwie najdokładniej i poprostu opracować plan zapomóg i pożyczek, żeby w każdym czasie dysponować odpowiednią rezerwą. Zapomogi winny być wydawane z reguły w wypadkach losowych, przy czym nie należy się absolutnie kierować względami ubocznymi.

Moim zdaniem, winno się przyznawać zapomogi w miarę posiadanych funduszy w nast. wypadkach: śmierć w rodzinie pracownika, ciężka przewlekła choroba pracownika, wzgl. jego najbliższej rodziny, urodziny dziecka, ślub czł. kasy, i innych wyjątkowych wypadkach.

Przewidzieć trzeba również odpowiednią rezerwą kasową na pożyczki „wczasowe“, gdyż b. często, zwłaszcza pracownicy fizyczni, rezygnują z wyjazdu na wczasy nie posiadając gotówki, bądź na opłatę pobytu, bądź też na „drobne wydatki“ na wczasach, w tych wypadkach udzielenie długoterminowej pożyczki w dużym procencie umożliwi wyjazd na wczasy.

Jeżeli do kasy należą prac. fizyczni i umysłowi — należy bezwzględnie przestrzegać udzielania pożyczek w odpowiednim procencie, bądź liczby, bądź też sumy wkładek jednych i drugich.

Również ważną sprawą jest dobór członków zarządu kasy, którzy winni być „społecznikami“ w całym tego słowa znaczeniu i cieszyć się pełnym zaufaniem ogółu członków kasy, muszą ci członkowie jednak przestrzegać obowiązujących przepisów finansowych, gdyż często, ludzie o społecznym podejściu nie przywiązują wagi do stosowania przepisów, a kierują się tylko „sercem“.

Zarząd kasy w przyznawaniu zapomóg czy też pożyczek musi być całkowicie „neutralny“, w tym znaczeniu, że nie może kierować się żadnymi względami osobistymi.

W tych kasach, gdzie zakłady są w dużych odległościach, pożądaną jest powołanie na poszczeg. placówkach „mężów zaufania kasy“, którzyby zajęli się potrącaniem wkładek, rat pożyczek i którzyby opiniowali prośby o pożyczki i kolejność ich udzielania, pracownikom zatrudnionym w danej placówce. Nie trzeba dodawać, że ludzie ci muszą się cieszyć pełnym zaufaniem zatrudnionych tam pracowników.

Jednym z najważniejszych zagadnień jest ścisła współpraca z kierownikiem personalnym i finansowym zakładu pracy, gdyż żaden pracownik nie powinien być zwolniony z pracy przed uregulowaniem swoich zobowiązań względem kasy.

Każdy pożyczkobiorca winien mieć poręczycieli, i to tym solidniejszych, im bardziej sam nasuwa pewne przesłanki, że będzie zwracał pożyczkę nieterminowo.

Ze wszech miar pożądaną jest, aby zarówno zarząd kasy jak i komisja rewizyjna podawała do wiadomości wszystkich członków. Dotyczy to zwłaszcza przyznawanych zapomóg i pożyczek, jak również wywieszania protokołów rewiz. teje komisji.

A. Z. — Wybrzeże
Przewodniczący kasy

Od Redakcji. Autor podaje jeszcze kilka uwag, jak to, że prowadzący kasę (500 członków kasy), poświęca dla niej 40 — 50 godzin czasu miesięcznie, że w związku z tym należy pomyśleć o wyraźnym uregulowaniu tego zagadnienia, które będzie tym silniej występować im zasoby gotówkowe, a z tym i obroty będą wzrastać.

W tym miejscu prosimy zarządy innych kas o wypowiedzenie się w sprawach, dotyczących działalności kas pracowniczych.

Wywody autora — uważamy za słuszne — a w obecnym okresie tworzenia się kas — również za potrzebne, celem wymiany doświadczeń, dla dobra sprawy.

SPORT i W. F.

Uchwała Biura Politycznego K. C. P. Z. P. R. w sprawie kultury fizycznej i sportu jest zasadniczym zwrotem w historii sportu polskiego. Otoczony głęboką i troskliwą opieką Partii i Rządu sport polski, świadomy swych zadań i obowiązków wejdzie na nowe tory rozwojowe.

Przez sport i wychowanie fizyczne przyczynimy się do podniesienia stanu zdrowia i tężyzny fizycznej oraz do wszechstronnego rozwoju młodzieży i mas pracujących.

Dotychczas wiele było braków w sporcie związkowym. Uchwała zwraca uwagę, że Związki Zawodowe nie doceniały w dostatecznym stopniu zagadnień kultury fizycznej i nie brały pełnego udziału w jej rozwoju, nie otaczały sportowców dostateczną opieką wychowawczą, nie udzielały dostatecznej pomocy personalnej, organizacyjnej i materialnej. Zrzeszenie prowadziło w niedostatecznym stopniu pracę wychowawczą i uświadamiającą w ideologii marksistowsko-leninowskiej. W klubach i kołach sportowych brak odpowiedniej atmosfery ideowej. Do dziś jeszcze trwają złe tradycje handlowe i kupieckie podejście do imprez i rozrywek sportowych, kaperowanie zawodników itp.

Uchwała Biura Politycznego wzywa do usunięcia wszystkich istniejących braków i niedociągnięć i wysuwa jako główne zadanie upowszechnienie kultury fizycznej i podniesienie poziomu ideowego i wychowawczego ruchu sportowego.

Zrzeszenie sportowe „Ogniwo” wita uchwałę Biura Politycznego K. C. P. Z. P. R. z wielką radością. Zrzeszenie nasze usunie wszystkie dotychczasowe niedociągnięcia i z całą energią przystąpi do realizacji zadań postawionych na nowym etapie rozwoju sportu ludowego.

„Ogniwo” Warszawa — mistrzem drużynowym Polski

Finał drużynowych mistrzostw lekkoatletycznych Polski w konkurencji męczyzn zakończył się zwycięstwem warszawskiego „Ogniwa”, które zdobyło 24.640 pkt. Do tego sukcesu przyczynił się w głównej mierze Gierutto. Zajął on w pchnięciu kulą, rzutach dyskiem i oszczepem pierwsze miejsce. W ostatniej konkurencji ustanowił najlepszy powojenny wynik w Polsce 60,90.

Ponadto należy wyróżnić Ogłobina, który wyrównał rekord życiowy w biegu na 110 m. płotki w czasie — 15,6 sek.

Druge miejsce zajęła drużyna A. Z. S. Poznań — 24.804 pkt.

Trzecie miejsce A. Z. S. Wrocław — 22.946 pkt.

Czwarte miejsce zajęło „Ogniwo” Kraków — 20.805 p.

Piąte miejsce zajęła „Gwardia” Bydgoszcz — 20.585 pkt., szóste „Warta” Poznań — 20.240 pkt.

Złoty Puchar Wybrzeża w rękach „Ogniwa” Warszawa

Drugi ogólnopolski raid motocyklowy na dystansie 220 km. o Złoty Puchar Wybrzeża wygrał zespół „Ogniwo” Warszawa, dzięki wspaniałej jeździe Dąbrowskiego, który w próbie szybkości szosowej uzyskał czas 23 sek na odcinku 1 km., a w próbie szybkości terenowej 59 sek.

„Ogniwo” — Polonia — Bytom

zajmuje pierwsze miejsce w mistrzostwach Polski Zrzeszenia Sportowego „Ogniwo” w pływaniu.

Na pływalni w Bytomiu rozegrano pierwsze mistrzostwo drużynowe Zrzeszenia Sportowego „Ogniwo” o nagrodę przechodnią Zarządu Głównego. Pierwsze miejsce zdobyła drużyna „Ogniwo” — Polonia — Bytom. Drugie miejsce — „Ogniwo” Warszawa, trzecie — „Ogniwo” Kraków, czwarte — „Ogniwo” Bielsko, piąte — „Ogniwo” Wrocław.

Nowy Rekord Polski w sztafecie 4 × 100 kobiet

Sztafeta „Ogniwo” Polonia — Bytom pobiła rekord Polski w biegu 4 × 100 kobiet w składzie: Gryszykówna, Królikowa, Matejówna i Niedziela w czasie 4.48.9, co jest nowym rekordem Polski. Stary rekord 5.50.5 należał do E. K. S.

W mistrzostwach uzyskała następujące wyniki w konkurencjach kobiecych:

100 m. stylem klasycznym:

1) Dobranowska — Kraków — 1.37.5

2) Blejarska — Bytom — 1.39.2.

3) Drozdowska — Kraków — 1.44.2.

100 m. na wznak:

1) Gryszykówna — Bytom — 1.34.3.

2) Dobranowska — Kraków — 1.35.2.

3) Szmatlochówna — Bielsko — 1.38.2.

400 m. stylem dowolnym:

1) Niedziela — Bytom — 6.38.6.

2) Gyszykówna — Bytom — 6.44.9.

3) Dzikówna — Bielsko — 6.53.2.

W konkurencjach męskich

200 m. stylem dowolnym:

1) Ludwikowski — Warszawa — 2.28.8 min.

2) Przędo — Bytom — 2.29.2.

3) Marasek — Warszawa — 2.38.1.

100 m. na wznak:

1) Jabłoński — Warszawa — 1.16.

2) Gajdzikiewicz — Bytom — 1.19.7.

200 m. stylem klasycznym:

1) Brzęczek — Bytom — 3.04.4.

2) Sandomon — Bytom — 3.12.3.

3) Marek — Bielsko — 3.15.3.

100 m. stylem dowolnym:

1) Mroczkowski Warszawa — 1.03.5.

2) Zimny — Bytom — 1.04.2.

3) Ludwikowski — Warszawa — 1.06.8.

400 m. stylem dowolnym:

1) Gremlowski — Bytom — 5.18.4.

2) Kornecki — Kraków — 5.55.2.

3) Wiśniewski — Bielsko — 6.07.

W sztafecie 4 × 200 stylem dowolnym:

1) Bytom — 10.20.8.

2) Warszawa — 10.46.8.

PIŁKA WODNA

Team A — Team B 3 : 2 (1 : 1).

Z innych sportów

3000 sportowców „Ogniwa” wzięło udział w Marszach Jesiennych. Najlepiej wypadły okręgi: Katowice, Kraków, Warszawa.

PIŁKA NOŻNA

Niepowodzenie piłkarzy „Ogniwa” w 1 lidze piłkarskiej

„Ogniwo” Kraków („Cracovia”) — po przegranej z „Kolejarzem” Warszawa (Polonia) — 2 : 1 (2 : 0) — straciła szanse na zdobycie mistrzostwa Polski.

„Ogniwo” — Tarnovia po przegranej z „Górnikiem” — Radlin 2 : 1, musi pozostać w II lidze.

„Ogniwo” Polonia Bytom po przegranej z „Legią” — 5 : 1 ma małe szanse na utrzymanie się w I lidze.

„Ogniwo” Poznań wykazuje dobrą formą i w tej chwili znajduje się na II miejscu w tabeli mistrzostwa A kl.

„Ogniwo” Wrocław po przegranej ze „Spójnią” Wrocław — 5 : 3 spadło na II miejsce w tabeli.

„Ogniwo” Cieszyn prowadzi w mistrzostwach A kl. podokręgu Bielsko.

„Ogniwo” Warszawa kroczy od zwycięstwa do zwycięstwa. Ostatnie wyniki ze „Zniczem” 7 : 0 i Polonią I B — 6 : 0 — są wynikiem ich pracy nad sobą. Obecnie znajduje się na drugim miejscu w tabeli mistrzostw A kl. i jest kandydatem na mistrza okręgu.

„Ogniwo” Pawłów po ostatniej wygranej z Polonią — Piekary 4 : 1 wysoko uplasowało się w mistrzostwach A kl. Śląska Dąbrowskiego.

Piłka ręczna

W turnieju satkówki zorganizowanym przez okrąg warszawski dla kół sportowych I miejsce w konkurencji męskiej zajęło koło Banku Gosp. Krajowego.

„Ogniwo“ Kraków („Cracovie“) po zwycięstwie nad A. Z. S. Katowice znajduje się na drugim miejscu w lidze szczypiorniaka.

W konkurencji kobiecej I miejsce zajęła drużyna koła Państwowego Banku Rolnego. W turnieju brało ogółem udział 24 zespołów (kół) w tym mężczyzn 140, kobiet 28.

Boks i Zapaśnictwo

„Warta“ pokonała „Ogniwo“ Wrocław — 14 : 2.

„Ogniwo“ Kraków („Cracovia“) — wygrywa z „Kolejarzem“ Poznań 10 : 6.

Pisarski — „Ogniwo“ Szczecin obchodził swą 300-ną walkę. Zarząd Gł. „Ogniwa“ życzy sympatycznemu Józiovi dalszych sukcesów.

Zapaśnicy „Ogniwa“ Warszawa, przegrywają ze „Związkowcem“ 3 : 5.

Z LISTÓW DO REDAKCJI

WIELE DO ZAOSZCZĘDZENIA

Kierunek oszczędnościowy w pracy musi być dobrze zrozumiany przez wszystkich pracowników. Należy każdą swoją czynność rozważyć i wykonać ją prędko i dokładnie. Utarło się mniemanie, że pracownik biurowy nie może oszczędzać, gdyż jego narzędziem pracy jest pióro i ołówek, a surowcem papier i atrament i na tym nie wiele można zaoszczędzić. Miarą oszczędności nie będzie tu ilość załatwionych „kawałków“. Miarą oszczędności będzie dokładność i dobre załatwienie sprawy.

Pracownicy umysłowi pozostali na szarym końcu w stosunku do pracowników fizycznych pod względem możliwości uzyskania oszczędności w swojej pracy.

Chcę omówić dwa fragmenty na odcinku pracy biurowej mianowicie — działy kontroli (inspekcji) i rachuby.

Inspekcja trwa niejednokrotnie długo. Marnuje się czas kontrolerów, a pozatym duża ilość pracowników jest zajęta udzielaniem wyjaśnień.

Kto ponosi odpowiedzialność, że kontrola zamiast kilku dni, a w dużych przedsiębiorstwach kilku tygodni — trwa miesiące? Gdyby to obliczyć w skali państwowej — doliczymy się bez przesady milionów godzin pracy, zmarnowanych dla gospodarki państwowej! Za taki stan rzeczy ponoszą odpowiedzialność ci pracownicy, którzy przygotowują pierwotny dokument do wypłaty.

Dokument, na podstawie którego dokonywane jest wypłata musi być doskonały t. zn. nie może budzić żadnych wątpliwości kontrolującemu. Pracownik, który przygotowuje dokument do wypłaty, musi się zastanowić jakie wątpliwości mogą się nasunąć kontrolującemu. Przecież kontrola sprawdza: zgodność wydatku z obowiązującymi przepisami, czy zakupione materiały zostały zużyte według właściwości, czy ten wydatek był potrzebny, czy cena nie jest wygórowana, czy decyzja wypłaty wyszła od osoby upoważnionej do dysponowania gotówką przedsiębiorstwa i czy gotówka została wypłacona właściwej osobie.

Są to zasadnicze wymagania kontroli, proste i dla wszystkich zrozumiałe. Tymczasem często dopiero podczas kontroli personel szuka dowodu i stara się wyjaśnić, że jakkolwiek dokument nie zawiera takiego lub innego opisu, jest on jednak w porządku.

Nie wolno w rachunkowości liczyć na pamięć własną, mogą zająć zmiany na stanowiskach pracowników itp.

Wydaję się, że w okresie prowadzenia systemu „O“ winniśmy o tym pamiętać.

Opierając się na długoletnim doświadczeniu, obserwując sposoby i czas trwania kontroli, stanowczo twierdzę, że wiele, wiele godzin pracy można zaoszczędzić na tym polu, a jednocześnie wiele milionów złotych.

T. R. — Kraków.

FELIETON

W LISTOPADOWY DZIEŃ SMUTKU

1 listopad — powszechny dzień żałoby.

Na ulicach Warszawy — w miejscach straceń Polaków, stopy kwiatów i palące się znicze. A obok warta honorowa żołnierzy Wojska Polskiego.

Jakże często u nas dzień żałoby łączy się z żałobą narodową.

Myślą cofamy się wstecz: Ginęli nasi na wszystkich frontach świata, ginęli w walce z okupantem, w partyzantce, w zamachach, w powstaniu, w obozach — w imię Wolności. Myśleli o Polsce Sprawiedliwości Społecznej, Polsce Ludowej.

Jesteśmy obecnie w wielkim obozie narodów pokój miłujących, w którym przoduje Związek Radziecki, nieustępliwa i niezwyciężona twierdza pokoju.

Zgodnym współzyciem narodów demokratycznych, pracą i odbudową swych krajów dokumentujemy szczerą wolę pokoju.

Opieką otaczamy groby żołnierzy polskich i radzieckich, którzy złożyli ofiarę ze swego życia, dla życia i rozwoju innych.

Dlatego zainicjowane przez okręg wrocławski — objęcie stałej opieki nad cmentarzami poległych żołnierzy polskich i radzieckich — obejmie wszystkie ośrodki kraju.

Dlatego przechodząc dalej od miejsc warszawskich straceń, myślisz:

Ten młody żołnierz polski pełniący tu honorową służbę, reprezentuje wraz z całym społeczeństwem wolę walki o pokój. I jeśli miliony żołnierzy obozu demokratycznych narodów zmuszone będą użyć broni — to pod wielkim hasłem, że walczą o nic innego, tylko o pokój. Miejsca straceń to pomniki ofiar dla pokoju.

J. Z.

WYDARZENIA POLITYCZNE

Bankructwo „Straszaka Atomowego”

Prezydent Stanów Zjedn. A. P. — Truman oświadczył, że w Z. S. R. R. nastąpiła eksplozja bomby atomowej.

W związku z tym radziecka agencja prasowa TASS przypomniała światu, że minister spraw zagranicznych Z. S. R. R. — Mołotow, już w dniu 6 listopada 1947 roku złożył oświadczenie na temat tajemnicy bomby atomowej, stwierdzając, że tajemnica ta już nie istnieje. Oświadczenie to oznaczało, że Związek Radziecki odkrył tajemnicę broni atomowej i ma tę broń do swej dyspozycji. Koła naukowe Stanów Zjedn. A. P. przyjęły to oświadczenie z niewiarą, uważając, że Z. S. R. R. może mieć broń atomową nie wcześniej, niż w 1952 roku. Omyliły się one jednak.

Przez dwa lata imperialiści amerykańscy straszili bombą atomową, uważając, że mają monopol na jej posiadanie. Teraz dopiero legenda tajemnicy atomowej przysła. Wywołało to konsternację wśród anglosasów.

Wnioski z procesu Rajka

Proces Laszlo Rajka i 7-miu innych współoskarżonych, jaki odbył się w Budapeszcie, był wydarzeniem, które szerokim echem odbiło się na całym świecie.

Nie zamierzamy tu dawać, znanego powszechnie, sprawozdania z tego procesu. Chodzi nam tylko o podkreślenie tego, co ponad wszelką wątpliwość ujawnił przewód sądowy.

Chodzi nam o wskazanie na winy tych, którzy na ławie oskarżonych nie zasiedli, a którzy byli mocodawcami Rajka i jego towarzyszy. Chodzi nam o podkreślenie organizowanych spisków przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowych, chodzi nam o zaznaczenie niepoczytalnej w swych konsekwencjach zdradzieckiej działalności titowskiego rządu belgradzkiego i jego wichrzycielskiej roboty dla anglo - amerykańskich imperialistów, którzy pragną narody Europy, a może i całego świata, uwikłać w nową, krwawą i straszliwą wojnę.

Proces Budapeszteński bandy szpiegów i prowokatorów z Laszlo Rajkiem na czele ujawnił perfidną robotę wywiadu anglo - amerykańskiego, ujawnił w całej nagości bezwzględna zdradę kliki titowskiej, trwającą już w czasie walk o wyzwolenie, ujawnił cele amerykańskich podżegaczy wojennych, którzy przy pomocy przewrotów pragnęli Ludową Republikę Węgierską, a za nią i inne kraje demokracji ludowych, zamienić w swoje bazy zdecydowanie wrogo nastawione przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Przeciwko wszystkiemu temu, co w obronie

praw ludowych do wolnego bytu dawno już zerwało z gasnącym światem kapitalistycznego wyzysku.

Proces Rajka, który, wśród szczerych demokratów całego świata, wywołał głębokie oburzenie na prowokatorskie metody anglosasów i titowców, jest dla polskich mas ludowych, polskiego świata pracy ostrzeżeniem przed zbrodniczą działalnością imperialistów i ich szpiegów. Jest hasłem do wzmożenia czujności.

Utworzenie Chińskiej Republiki Ludowej

Zwycięski wódz wojsk ludowych w Chinach — Mao Tse - Tung ogłosił utworzenie Chińskiej Republiki Ludowej z siedzibą w Pekinie. Dokonano również wyborów pierwszego rządu centralnego Chin Ludowych. Na czele rządu, stanął Mao Tse Tung, przewodniczący Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin. Ponadto wybrano sześciu wiceprzewodniczących i 56 członków rządu.

Naród chiński wkroczył na nową drogę swojej historii, na drogę wolności, pokoju i postępu, przyłączając się do wielkiej rodziny narodów demokracji ludowej.

Niemcy w Wielkiej Rodzinie Narodów Demokratycznych

W październiku rb. obradowała w Berlinie Niemiecka Rada Ludowa, która proklamowała utworzenie Demokratycznej Republiki Niemieckiej, wydając w tej sprawie historyczny manifest do narodu niemieckiego, który wypowiedział się za zjednoczeniem całych Niemiec ze stolicą w Berlinie. Misję utworzenia demokratycznego rządu otrzymał Otto Grotewohl.

Dalszy rozwój wypadków przyniósł wybór przez Zgromadzenie Narodowe pierwszego prezydenta Demokratycznej Republiki Niemiec, na które to stanowisko jednomyślnie wybrano Wilhelma Piecka — przewodniczącego S. E. D.

Premier Otto Grotewohl utworzył rząd, któremu radziecka administracja wojskowa niezwłocznie przekazała władzę.

II-gi Kongres Stronnictwa Demokratycznego

— Odbył się ostatnio w Warszawie II-gi po wojnie Kongres Stronnictwa Demokratycznego.

W uchwałach Kongresu m. in. czytamy:

„Stronnictwo Demokratyczne, będące politycznym przedstawicielem inteligencji pracującej, stwierdza, iż udział inteligencji w budowie Polski Ludowej jest jeszcze niewystarczający“.

„Czas wielki, aby cała inteligencja polska ujrzała siebie wreszcie w jednej płaszczyźnie z ludem pracującym we wspólnym obozie postępu“.

Z KSIĄŻEK NADESŁANYCH

JERZY STAROŚCIAK

SYSTEM ORGANIZACYJNY ADMINISTRACJI POLSKIEJ

Nauka Administracji i Prawo Administracyjne.

Zeszyt II, Warszawa, 1949 r.

Zakład Wydawnictw Nauk Politycznych w Warszawie.

Jak wyjaśnia podtytuł książki, jest ona encyklopedycznym zarysem „Nauki Administracji i Prawa Administracyjnego“, a bliższe jej określenie w tytule jako „Uzupełnienie do wykładów“ wskazuje na jej charakter podręcznika, przeznaczonego dla użytku studentów uczelni, figurującej na karcie tytułowej książki. Takie zwięźlenie jej użyteczności, wynikające z podtytułu, jest jednak niesłuszne, właśnie ze względu na szerokie potraktowanie przedmiotu. Nadaje jej to bowiem powszechnie użytkową wartość. Z uwagi zaś na brak w naszej literaturze opracowania o systemie administracji różnych ustrojów i ich rozwoju historycznego przedstawia nieprzeciętną wartość ze względu na omówienia zasad organizacji naszej administracji w perspektywie rozwojowej i w aktualnej jej budowie.

Poczynając już bowiem od wprowadzenia czytelnika w zagadnienia podstawowe administracji i jej mechanizmu, autor trzyma się konsekwentnie w całym swym wykładzie — tak bowiem należy określić formę przyjętą w książce — społeczno - politycznych podstaw administracji państwowej, nadając przez to swym wywodom żywą kolorystykę aktualnych w tej dziedzinie problemów i zadań.

W momencie, kiedy nowe warunki prawno-ustrojowe wytwarzają dostosowany do nich społeczny typ naszej administracji, ukazanie się pracy Jerzego Starościaaka staje się szczególnie na czasie.

W starannie ugrupowanym materiale autor ujmuje przedmiot wykładu w trzech grupach: administracji rządowej, samorządu terytorialnego oraz samorządu zawodowego i gospodarczego, obok zarysu ogólnego.

W szczegółowym omówieniu problemów organizacyjnym w poszczególnych tych grupach, wykład poświęca wiele uwagi genezie założeń organizacyjnych administracji publicznej. Na szczególne podkreślenie zasługuje afirmacyjne — jak to można wnosić — przedstawienie pojęcia służby publicznej nie dość jeszcze u nas ugruntowanego, mimo, że odpowiada ono najwierniej istotnym przesłankom administracji państwowej w najszerszym jej znaczeniu.

Klasyfikacja ustroju administracji polskiej i jej specyficzne cechy na tle podstawowych systemów klasyfikacyjnych: administracji jednolitej i dualistycznej, stają się w wywodach autora logicznie wypracowaną konkluzją całego wykładu. Zadanie jakie w tym względzie stanęło przed autorem było tym trudniejsze, że brak szerszych opracowań tego zagadnienia w naszej literaturze nadaje jego koncepcjom charakter oryginalny.

Szerokie uwzględnienie samorządu terytorialnego i jego prawno - polityczny podkład czyni wykład szczególnie interesującym dla tych wszystkich, którzy związani pracą zawodową z samorządem znajdują tam pobudkę do przestudiowania, a tą drogą do zrozumienia struktury samorządu i budowy administracji samorządowej.

Przejrzysta forma wykładu, staranne wydanie książki i nienaganna korekta dodają jej tak pożądanych zawsze walorów tego rodzaju wydawnictw.

Żałować jednak należy, iż książka nie została dotychczas oddana na rynek księgarski, a udostępnienie jej widocznie tylko dla studentów Akademii Nauk Politycznych w Warszawie utrudnia szersze jej wykorzystanie.

Dr JÓZEF LITWIN

z-ca prof. U. Ł.

PRAWO O AKTACH STANU CYWILNEGO Z KOMENTARZEM

1949, nakładem Spółdzielni Wydawniczej „Prawo“ w Łodzi, Piotrkowska 151. Cena zł. 2.000. Zamawiać: Gospodarze Zrzeszenie Samorządu Ter. Warszawa, ulica Dobra 28.

Książka ta o objętości 520 stron — zawiera teksty samego Prawa o aktach stanu cywilnego, dalej przepisów wprowadzających wraz ze wszystkimi ustawami i rozporządzeniami dodatkowymi i wykonawczymi — z wszechstronnymi wyczerpującymi komentarzami. Również zamieszczone są teksty wszystkich przepisów ustawowych, związanych z zakresem pracy urzędnika stanu cywilnego (a więc Prawa rodzinnego, małżeńskiego itp.), wreszcie ponad 125 wzorów aktów, wzmianek, wpisów. zgłoszeń, decyzji i protokółów.

Dziedzina rejestracji stanu cywilnego jest w praktyce dla urzędników samorządowych jako urzędników stanu cywilnego niezmiernie trudną dziedziną pracy. Nic w tym dziwnego: obejmuje ona zagadnienia nieraz tak zawiłe, że bez dobrego podręcznika, najlepszy urzędnik może nie podołać swym zadaniom.

Takim właśnie wydawnictwem jest książka prof. dra Litwina. Spotkała się ona z nader pochlebnyymi recenzjami prasy prawniczej a M. A. P. zaleciło ją do użytku wszystkich urzędów stanu cywilnego. Wydawnictwo ujęło rzecz niezwykle przejrzysto i prosto, a w oparciu o doświadczenie praktyczne dało gotowe rozwiązanie wielu zagadnień.

PORADY

i ODPOWIEDZI

182.

Ob. Józef Dziewicki — Szczecinek.

Jakie przepisy prawne normują sprawę przyjmowania i zwalniania pracowników miejskich na obszarze Ziemi Odzyskanych?

W sprawach przyjmowania i zwalniania pracowników miejskich obowiązują na obszarze Ziemi Odzyskanych:

1. Ustawa z dnia 30.7.1899 r. o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych (Zb u. pr. str. 141) w części dotyczącej tych pracowników (§§ 1 — 17) — z mocy postanowień art. 4 dekretu z dnia 13.11.1945 r. o zarządzie Ziemi Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 295) oraz

2. a) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.3.1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) z późniejszymi zmianami,

b) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.3.1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) z późniejszymi zmianami,

c) postanowienia art. 441 — 477 kodeksu zobowiązań, z mocy powołanego ostatnio dekretu, tudzież na mocy art. 1 pkt 1 i 4 dekretu z dn. 8.1.1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 30).

Ustawa wymieniona w pkt 1 dotyczy tylko takich urzędników, których zamierza się przyjąć w drodze aktu, czyli dekretu nominacyjnego, nadającego urzędnikowi t. zw. prawo dożywocia. Tej formy powoływania pracowników obecnie już w praktyce nie stosuje się, to też i wspomniana ustawa, mimo formalnej swej mocy obowiązującej nie ma praktycznie zastosowania w odniesieniu do pracowników nowoprzyjmowanych. Omawianą ustawę w polskim tłumaczeniu podaje Julian Hubert — Prawo urzędników samorządowych — Poznań, 1924 r. Praca ta jest na ogół już wyczerpana, a nowych wydań nie dokonuje się ze względu na rzadkie w praktyce — jak nadmieniliśmy — jej zastosowanie.

Natomiast powszechne zastosowanie mają normy prawne, wskazane w pkt 2. Dotyczą one bowiem wszystkich tych pracowników, którzy nie zostają przyjmowani na zasadach, określonych w cytowanej poprzednio ustawie z 30.7.1899 r., a zatem praktycznie wszystkich nowoprzyjmowanych.

Teksty tych norm prawnych oraz przepisów związkowych wraz z objaśnieniami i orzecznictwem podają:

1) „Kodeks pracy“, opracowany przez Włodzimierza Szczepańskiego, a wydany przez Księgarnię Wydawnictw Prawniczych i Naukowych — Łódź, ul. Jaracza 3.

2) Zbiór przepisów prawa pracy — Toruń 1948 r. — wydawnictwo Min. Pracy i Opieki Społ.

3) Prawo pracy — Warszawa 1949 r. — wydawnictwo Min. Sprawiedliwości — 2 tomy.

Alternatywnemu żądaniu przytoczenia brzmienia podanych przepisów nie możemy uczynić zadość, gdyż to oznaczałoby ich przedruk zupełnie nieekonomiczny.

183

Ob. Stefania Burawowa — Wisła Nr. 729 — Śląsk Cieszyński.

Jakie zasady mają być stosowane w sprawie zapomóg na zakupy jesienne?

Zapomogi na zakupy jesienne nie mają oparcia w żadnym przepisie prawnym, to też na tej drodze nie zostały unormowane zasady, według których mają one być przyznawane. Jeśli je wypłaca się pracownikom

danego zarządu gminnego, to dzieje się to zapewne na podstawie uchwały Gminnej Rady Narodowej lub Zarządu Gminnego i ta uchwała ustala niezawodnie reguły, według jakich zapomogi mają być udzielane. Niemniej jednak uchwała taka nie daje podstaw do roszczeń w tym względzie i do dochodzenia ich na drodze prawa.

W tym więc stanie rzeczy zasady, jakie zarząd gminny stosuje w przyznawaniu zapomóg, nie kwalifikują się do oceny prawnej.

184

Ob. Apolonia Borkowska — Starachowice, ul. Rynek Nr. 11.

Czy wdowa po pracowniku samorządowym traci prawo do pobierania pensji wdowiej na czas zajmowania stanowiska w służbie samorządowej, do którego przywiązane jest uposażenie?

Sprawę pensji wdowiej oraz warunki jej pobierania powinien normować miejscowy statut emerytalny. Nie znając treści tego statutu, nie jesteśmy w możności ustalić konkretnie, w jakich okolicznościach ulega — według tego statutu — zawieszeniu prawo wdowy do pobierania należnej jej pensji wdowiej. Oceniając zaś tę sprawę według brzmienia statutu wzorowego, zaleconego związkowi samorządowemu na obszarze województw centralnych okólnikiem Nr. 148 Min. Spr. Wewnętrznych z dnia 18.7.1929 r. Nr. SS. 2823/9 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. z r. 1929 Nr. 10, poz. 210) należy stwierdzić, że przepisy § 40 tegoż statutu zastrzegają wspomniany w zapytaniu wpływ zajmowania stanowiska w służbie samorządowej na prawo do zaopatrzenia członków rodziny zmarłego pracownika tylko w odniesieniu do pensji sieroczej, a nie wdowiej. Brak takiego zastrzeżenia także co do wdowy prowadzi do wniosku, że prawo jej do pobierania pensji wdowiej nie podlega takim ograniczeniom. Rozciąganie ich zatem także i na pensje wdowie nie znajduje w statucie żadnego oparcia, toteż należy je uznać jako przeciwne statutowi i naruszające uprawnienia, jakie tam wdowie zapewniono.

185

Zarząd Miejski w Starogardzie.

Czy, a w danym razie, które miasta w województwie gdańskim, poznańskim lub pomorskim wprowadziły u siebie księgowość przebitkową dostosowaną do planu kont?

Według posiadanych wiadomości, rachunkowość opartą na jednolitym planie kont prowadzi metodą przebitkową już wiele miast, szczególnie w przedsiębiorstwach, a na terenie wymienionych w zapytaniu województw m. in. Bydgoszcz, Olsztyn, Gdańsk (wodoociąg i gazownia), Poznań. Stosownie bowiem do pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 29.4.1949 r. L. Kom. O. VII 7/16/49 (Dz. Urz. M. A. P. Nr. 21, poz. 131)) wymienione tam rodzaje przedsiębiorstw są obowiązane w zasadzie prowadzić rachunkowość tą właśnie metodą, a jedynie na r. 1949 dopuszczono jeszcze stosowanie metody amerykańskiej ze względu na trudności zaopatrzenia się w potrzebne druki i aparaty. Aparaty takie używają — według naszych wiadomości — na razie tylko m. st. Warszawa i m. Kraków.

Zaznaczamy przy tym, że zgodnie z instrukcją Kancelarii Rady Państwa z dn. 10.7.1949 r. L. dz. F. S. II-2-775/49 w sprawie układania budżetów samorządowych na r. 1950, zmiany w dotychczasowym układzie budżetu nie oznaczają w niczym zmiany dotychczasowego systemu rachunkowości komunalnej. Nie stoi to oczywiście na przeszkodzie wprowadzeniu do rachunkowości metody przebitkowej, zależnie od swobodnego zupełnie uznania zarządu danego związku samorządowego.

186

Zarząd Miejski w Pobiedziskach.

Czy do podstawy wymiaru podatku od lokali w odniesieniu do lokali użytkowych należy wliczać również wpłaty na Fundusz Gospodarki Mieszaniowej?

Według postanowień art. 21 dekretu o podatkach komunalnych, podstawę dla wymiaru podatku od lokali stanowi czynsz z tytułu najmu. Czynsz zaś jest świadczeniem najemcy na rzecz wynajmującego. Istoty czynszu nie zmienia okoliczność, czy wynajmujący całą otrzymaną kwotę zatrzymuje na swoją rzecz, czy też przelicza ją na zaspokojenie ciężących na nim zobowiązań tego czy innego rodzaju.

W szczególności także dla oceny istoty czynszu i jego wysokości jest rzeczą obojętną, czy z otrzymywanego czynszu ma wynajmujący uiścić zapłatę na F. G. M. i w jakiej wysokości.

Skoro więc podstawę opodatkowania stanowi czynsz, to tą podstawą będzie cała kwota świadczenia ze strony najemcy z tytułu najmowanego lokalu.

Mogą jednak zachodzić przypadki, w szczególności w razie zawarcia umowy o najem lokalu użytkowego przed dniem 1 września 1948 r., jako terminem wejścia w życie dekretu o najmie lokali, że podatek od nieruchomości będzie się równał, albo nawet przewyższał tą część czynszu, która pozostaje wynajmującemu po uskuteczeniu wpłaty na F. G. M.

Sprawa ta znajduje się — według naszych wiadomości — w rozpatrywaniu władz centralnych i zostanie w najbliższym już czasie uregulowana w drodze osobnego zarządzenia.

187

Ob. Janina Jabłonowska — Andrzejewo k. Czyżewa, pow. Ostrów Maz.

Czy pracownik samorządowy traci prawo do uposażenia wskutek aresztowania go?

Sprawę tę winien normować miejscowy statut służbowy, regulujący obowiązki i prawa funkcjonariuszów gminy.

Jeśli jednak statut taki tego nie czyni, wzgl. jeśli gmina takiego statutu wogóle nie posiada, to mają tu zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.3.1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. Urz. R. P. Nr. 35, poz. 323) z późniejszymi zmianami.

W świetle zaś przepisów tego rozporządzenia należy uznać, że samo aresztowanie pracownika nie pozbawia go prawa do uposażenia i że — zgodnie z przepisem art. 18 pkt. 2 ustawy uposażeniowej z dn. 4.2.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 39) — traci on je dopiero w razie rozwiązania z nim stosunku służbowego, a gdyby to nie nastąpiło — w razie wyroku zasądającego z równoczesnym wyraźnym orzeczeniem przez sąd kary dodatkowej utraty praw publicznych.

Roszczenia z omawianego tytułu podlegają dochodzeniu na zwykłej drodze prawa.

188

Miejskie Zakłady Użyteczności Publicznej w Ząbkowicach.

Czy pracownikom, zatrudnionym przy piecu gazowym w ruchu ciągłym, należy się wynagrodzenie podwójne za godziny przepracowane przez nich w święta państwowe i kościelne, przewidziane ustawą, jeżeli ci pracownicy za przepracowany dzień świąteczny otrzymują jeden wolny dzień w tygodniu?

Dodatkowe wynagrodzenie, oprócz płacy normalnej, przewiduje ustawa z dn. 18.12.1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 94, poz. 734, z r. 1934 Nr. 110, poz. 976, z r. 1936 Nr. 28, poz. 222, z r. 1945 Nr. 21, poz. 117 i z r. 1946 Nr. 51, poz. 285; tylko za pracę w godzinach nadliczbowych (art. 16), t. zn. za pracę przekraczającą 46 godzin na tydzień.

Pracę w niedzielę i dni świąteczne, mieszczącą się w ramach tej ilości godzin, ustawa nie kwalifikuje do wynagrodzenia dodatkowego, a jedynie zastrzega w zamian za pracę w tych dniach — inny wolny dzień w tygodniu.

Te postanowienia ustawowe nie stoją jednak na przeszkodzie ustaleniu w drodze układu zbiorowego lub umowy indywidualnej — warunków dogodniejszych dla pracownika.

Tak więc np. wzór zbiorowego układu pracy, podany przy okólniku Nr. 97 Min. Admin. Publ. z dn. 15.12.1948 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr. 46, poz. 340) przewiduje w § 16 za każdą godzinę pracy w niedzielę i święta dodatek w wysokości 100% normalnej płacy.

Jeśli jednak tego rodzaju przepisów nie zawiera dany układ zbiorowy, to dla wypłaty omawianego dodatku brak było by należytych podstaw.

Przegląd Ustawodawstwa

Uregulowanie zobowiązań przedsiębiorstw gospodarki społecznej i instytucji publicznych

(Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 342)

Dekret z dn. 5.8.1948 r. ustala zasady zwolnienia określonych tam instytucji od zadłużenia powstałego z akcji finansowania inwestycji oraz reguluje sposoby udzielania kredytów bankowych.

Statystyka uboju zwierząt

(Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 344)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.7.1949 r. normuje obowiązki gmin w zakresie statystyki uboju zwierząt, której szczegóły ustalić ma osobna instrukcja Prezesa Gł. Urzędu Statystycznego.

Statystyka budowlana

(Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 345)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2.8.1949 r. określa władze obowiązane do składania Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań o ruchu budowlanym i o zgłoszeniach budynków do ubezpieczenia, tudzież ustala dane, jakie te sprawozdania mają zawierać i terminy ich przedkładania.

Egzekucja świadczeń pieniężnych

(Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 346)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2.8.1949 r. włącza przeliczone na gotówkę świadczenia rzeczowe i opłaty na rzecz spółek drogowych do listy należności pieniężnych, przekazanych organom wykonawczym gmin wiejskich i miejskich, tudzież wykonawczym wydziałom komisji uzdrowiskowych — do egzekucji.

Obrót bezgotówkowy

(Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 349)

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6.8.1949 r. oznacza normy wpłat gotówkowych oraz pogotowia kasowego zależnie od określonych tam warunków i ustala zadania Narodowego Banku Polskiego w zakresie obrotu bezgotówkowego.

Statystyka produkcji rolnej

(Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 353)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2.8.1949 r. wprowadza nowe zasady statystyki produkcji rolnej, powołując do jej przeprowadzania zarządy gminne i miejskie.

Zmiany w podziale administracyjnym państwa

W nawiązaniu do poprzedniego komunikatu „Samorządowca w sprawie zmian w podziale administracyjnym Państwa podajemy w poniższym wykazie dalsze zmiany, ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. Nr.: 24, 28 i 40 z 1949 r., celem utrzymania w stanie aktualności wydawnictwa Związku p. t. „Podział Administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej“, wyd. 1948 r.

Zmiany nazw gmin wiejskich

według nazwy siedzib zarządów gminnych)

- a) zmieniono nazwy gmin: w powiecie kozienickim, woj. kieleckim Mariampol na Głowaczów. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr. 24, poz. 167);
- b) w powiecie lubaczowskim, woj. rzeszowskim Lubaczów na Dąbków (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr. 28, poz. 208);
- c) w powiecie dębickim, woj. rzeszowskim: Olchowa na Iwierzyce, Paszczyzna na Brzeźnica, Straszecin — na Żyraków;
- d) w powiecie kolbuszowskim, woj. rzeszowskim: Kolbuszowa Dolna na Niwiska;
- e) w powiecie radzymskim, woj. warszawskim: Małopole na Dąbrówka;
- f) w powiecie wysoko - mazowieckim, woj. białostockim: Dmochy - Glinki na Czyżew (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr. 28, poz. 208).

W CIENIU POKRZYWY

ROZMACH ZA 50%

Lubię inicjatywę i rozmach — o ile jest w tym z sensem pomysłu i świadomość odpowiedzialności „rozmachowca“ za to co czyni.

Oto w ramach akcji socjalnej organizowane są niedzielne wypoczynkowe wycieczki. W powiatach mają to organizować referenci akcji socjalnej. W danej miejscowości wziął się do tego inny działacz „ochotniczo“. Z własnej inicjatywy, bo do niego to nie należało. Zakupił dla wycieczkowiczów bilety kolejowe normalne. Zapomniał, o małej rzeczy, że akuratnie właśnie ci owi wycieczkowicze mają w swych kieszeniach zniżkę kolejową 50 proc.

Wycieczkowicze, by zadokumentować, że funduszem akcji socjalnej nie można bez przemyślenia szafować, nie pojechali na wycieczkę. Zamówione wagony poszły puste. Bilety pozostały. Z wycieczki i z pieniędzy przeznaczonych na nią, został tylko rozmach i zapytanie: no i jak teraz, gdzie odpowiedzialność, gdzie pomysłu?

I poco się brać nie do swoich spraw?

A gdzie zespołowa praca? Kto zwróci „nadaremno“ wydaną forszę. Stacja kolejowa w Grudziądzu na pewno nie. A P. R. Z. Z. w teże miejscowości też na to, choć za swego działacza, niewątpliwie nie ma funduszy.

Więc Wy „Rozmachowcu“ zwróćcie!

I wpiszeć sobie do „notesika“, że wydaliście tyle a tyle za doświadczenie i naukę na temat pracy zespołowej, inicjatywy i odpowiedzialności za nią.

Przypomniało mi się dość popularne powiedzonko, że: „lepiej źle robić, niż nic nie robić...“. Pomyślcie nad tym.

Jeż.

POŚREDNICTWO PRACY

108.

Zarząd Miejski w Siemianowicach Śl. poszukuje:

1 TECHNIKA DO BIURA PLANOWANIA PRZE-STRZENNEGO,

1 TECHNIKA DO BIURA POMIAROWEGO.

Od kandydatów wymaga się przynajmniej trzyletniej praktyki na stanowisku, które mają objąć.

Podania z życiorysem i świadectwami z dotychczasowej pracy należy składać do Zarządu Miejskiego w Siemianowicach Śl.

Praca do objęcia zaraz.

109.

Zarząd Miejski w Legnicy, województwo wrocławskie, ogłasza konkurs na następujące stanowiska:

1. KIEROWNIKA WYDZIAŁU TECHNICZNEGO uposażenie wg. grupy VII — V (wymagany dyplom inż., studia techniczne i praktyka).

2. MIERNICZEGO (REF. PLAN. PRZESTRZ.), uposażenie wg. grupy VII — VI, (wymagany dyplom inż., studia techniczne i praktyka).

3. ZAST. KIEROWNIKA ODDZIAŁU, uposażenie wg. grupy VII — VI, (wymagany dyplom inż., studia techniczne i praktyka).

4. PODINSPEKTORA MIEJSKIEJ INSPEKCJI, uposażenie wg. grupy VIII — VII plus dodatek służb.

5. KIEROWNIKA REFERATU KARNO - ADMIN., uposażenie wg. grupy VIII — VI plus dodatek służb.

6. KIEROWNIKA REFERATU STATYSTYCZNEGO, uposażenie wg. grupy VIII — VI plus dodatek służb.

7. KIEROWNIKA REFERATU PERSONALNEGO, uposażenie wg. grupy VIII — VI plus dodatek służb. Reflektuje się na siły pierwszorzędne.

110.

Zarząd Miejski w Brodnicy n./Drw., województwo pomorskie poszukuje

BUDOWNICZEGO — MIEJSKIEGO oraz OGRODNIKA

Wynagrodzenie wg. norm obowiązujących dla pracowników samorządowych.

Posada do objęcia od zaraz.

111.

Zarząd Gminy Wiskitno, pow. łódzkiego przyjmie pracownika na stanowisko

ZASTĘPCY SEKRETARZA.

Do stanowiska przewidziane jest uposażenie wg. grupy VIII. Mieszkanie zapewnione. Gmina oddalona jest o 4 km. od Łodzi.

112.

Zarząd Gminny w Obornikach — Południe, województwo poznańskie

ogłasza konkurs na stanowisko

RACHMISTRZA

Uposażenie wg. grupy VIII plus dodatek służbowy. Podanie z życiorysem i świadectwami należy kierować do Zarządu Gminnego w Obornikach - Południe. Reflektuje się na siłę fachową ze znajomością księgowości przebitkowej w samorządzie.

113.

Wydział Powiatowy w Kartuzach poszukuje od zaraz

TECHNIKA BUDOWLANEGO

Wynagrodzenie wg. VII grupy uposażenia.

Podania z życiorysami i świadectwami kierować do Wydziału Powiatowego w Kartuzach, woj. gdańskie.

114.

Zarząd Miejski w Miastku, woj. szczecińskie ogłasza konkurs na stanowisko

SEKRETARZA ZARZĄDU MIEJSKIEGO I RACHMISTRZA.

Do stanowiska przywiązana jest: 1) grupa VIII wzgl. VII uposażenia; 2) grupa IX wzgl. VIII uposażenia. Od kandydatów wymagane jest: 1) wykształcenie średnie i trzy letnia praktyka w samorządzie ze znajomością całości kształtu prac w zw. samorządowych; 2) wykształcenie średnie oraz dokładna znajomość przepisów kasowo - rachunkowych i budżetowych.

Dla kandydatów mieszkania zapewnione. Stacja kolejowa 500 m.

115.

Zarząd m. Stargard

przyjmie od zaraz na stanowisko:

SEKRETARZA ZARZĄDU MIEJSKIEGO,
uposażenie wg. VII — VI grupy płac w zależności od posiadanych kwalifikacji i wysługi lat.

DYREKTORA ZARZĄDU NIERUCH. MIEJSK.,
uposażenie pg. III grupy układu zbiorowego płac.

SEKRETARZA ZARZĄDU NIERUCH. MIEJSK.,
uposażenie pg. VI grupy płac układu zbiorowego.

KIEROWNIKA WODOCIĄGÓW I KANALIZACJI,
uposażenie pg. VI grupy płac układu zbiorowego.
Od kandydatów wymagane są odpowiednie kwalifikacje, przywiązane do poszczególnych stanowisk.
Mieszkanie zapewnione.

116.

Konkurs na stanowiska Kierownika Biura Prezydyjnego Powiatowej Rady Narodowej i Powiatowego Inspektora Rad Narodowych w Nowym Mieście nad Drwęcą, Pomorze.

Do konkursu mogą się zgłaszać kandydaci, którzy odpowiadają następującym warunkom:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) znajomość przepisów o organizacji i zakresie działania rad narodowych oraz samorządu terytorialnego.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie według tabeli płac.

Wniosek, życiorys, świadectwo moralności oraz uwierzytelnione odpisy świadectw i dokumentów należy nadesłać do Biura Prezydyjnego Pow. Rady Narodowej w Nowym Mieście nad Drwęcą — Pomorze.

117.

Zarząd Gminny w Puczniewie, powiatu łódzkiego,
zatrudni od zaraz

ZASTĘPCĘ SEKRETARZA

z uposażeniem wg. grupy VIII. Mieszkanie zapewnione.

Komunikacja z Łodzią autobusowa.

118.

Zarząd Gminny w Rzepinie, pow. Rzepin, woj. poznańskie,
poszukuje od zaraz

REFERENTA MELDUNKOWEGO,

uposażenie wg. X-ej grupy uposażenia.

Warunki mieszkaniowe do omówienia na miejscu. Reflektuje się na siły fachowe z odbytą praktyką. Podania z odpisami świadectw należy przesłać do Zarządu Gminnego w Rzepinie.

119.

Wydział Powiatowy w Świeciu, woj. pomorskie,
poszukuje kandydatów na stanowiska:

TECHNIKA BUDOWLANEGO

z uposażeniem wg. gr. VII.

TECHNIKA DO ROBÓT WODNO - MELIORAC.,
uposaż. wg. gr. VIII.

POINSPEKTORA SAMORZĄDU GMINNEGO,
wg. grupy VII-ej z dodatkiem służbowym.

KANDYDATÓW NA RACHMISTRZÓW w miastach niewydziałonych,

z uposaż. w wys. gr. VII i dodatkiem służbowym.

KANDYDATÓW NA STANOWISKA SEKRETARZY MIEJSKICH I GMINNYCH

uposażenie wg. gr. VII oraz

KANDYDATÓW NA ZASTĘPCÓW SEKRETARZY GMINNYCH

z uposażeniem wg. grupy IX — VIII-ej.

Reflektuje się na siły fachowe, obeznane z pracą w samorz. terytorialnym.

Zgłoszenia wraz z życiorysem, odpisami świadectw i dokumentów należy przysyłać pod adresem Wydziału Powiatowego w Świeciu, woj. pomorskie.

120.

Wydział Powiatowy w Brzezinach województwo łódzkie

ogłasza konkurs na objęcie stanowiska

SEKRETARZA WYDZIAŁU POWIATOWEGO

Do stanowiska przywiązane jest uposażenie według VI wzgl. VII gr. uposażenia, zależnie od kwalifikacji, plus dodatek funkcyjny.

121.

OFERTA NA SPRZEDAŻ DRZEWA

Zarząd Miejski w Boguszowie powiatu Wałbrzyskiego sprzedaje 200 metrów przestrzennych drzewa opałowego świerkowego w stanie suchym, w wałkach i szczapach, klasy II, loco wagon lub loco las. (Dwa kłm. od stacji Boguszów, na linii kolejowej Wałbrzych — Jelenia - Góra).

122.

Pracownik samorządowy, ukończony kurs adm.-sam. w Poznaniu, długoletnia praktyka, poszukuje pracy, jako kasjerka, pomoc w rachubie.

Zdunek Krystyna, Rososz, p-ta Wąsewo, powiat Ostrów Maz.

123.

Zarząd Miejski w Ustce, pow. słupskiego
ogłasza konkurs na stanowisko

SEKRETARZA ZARZĄDU MIEJSKIEGO

Dostanowiska tego przywiązane jest VII grupa uposażenia oraz dodatek służbowy.

Podania wraz z życiorysem i świadectwami z dotychczasowej pracy należy składać do Zarządu Miejskiego w Ustce.

Posada do objęcia zaraz.

124.

Wydział Powiatowy Iławecki w Górowie Iławeckim woj. olsztyńskie,

potrzebuje wykwalifikowanych pracowników na stanowiska:

REFERENTA PODATKOWEGO Wydziału Powiat.,
(IX — VIII gr. służb.) oraz

SEKRETARZY GMIN WIEJSKICH

(VIII — VII gr. służb.) wraz ze wszelkimi ustawowo przewidzianymi dodatkami — i

REFERENTÓW PODATKOWYCH do Zarz. gmin.

(IX — VIII gr. służb.).

125.

Miejskie Zakłady Użyteczności Publicznej w Morągu zaangażują natychmiast

JEDNEGO KSIĘGOWEGO,

wynagrodzenie według umowy zbiorowej.

Podania wraz z życiorysem i odpisami świadectw należy kierować pod wyżej podanym adresem.

126.

Zarząd Gminny w Tarnówce, pow. zlotowski,
ogłasza konkurs na stanowiska

REFERENTA PODATKOWEGO,
REFERENTA WOJSKOWEGO oraz
REFERENTA RUCHU LUDNOŚCI.

Do stanowiska referenta podatkowego przywiązane jest uposażenie wg. grupy VIII wzgl. IX, zaś do stanowiska referenta wojskowego i ew. ludności uposażenie wg. grupy IX wzgl. VIII.

Podania wraz z życiorysami należy kierować do Zarządu Gminnego. Nadmieniamy się że poczta na miejscu, stacja kol. w pobliżu, teren zdrowy.

127.

Wydział Powiatowy w Gryficach
ogłasza konkurs na objęcie stanowiska

DYREKTORA SZPITALA POWIATOWEGO

w mieście Trzebiatów, pow. Gryfice.

Reflektuje się tylko na lekarza - chirurga.

Do stanowiska przywiązane uposażenie wg. II — III grupy, dla pracowników Służby Zdrowia (zależnie od umowy) plus ustawowe dodatki. Posada do objęcia od zaraz.

Zgłoszenia wraz z życiorysem, odpisami świadectw i dokumentów należy nadsyłać do Wydziału Powiatowego w Gryficach, ul. Mariana Buczka 3.

128.

Zarząd Gminy w Rzgowie, gminy Gospodarz, pow. Łódź,

poszukuje

REFERENTA PODATKOWEGO.

Uposażenie wg. IX grupy plus mieszkanie 1 pokój z kuchnią dla żonatego, a dla samotnego 1 pokój z elektrycznym oświetleniem.

Okolica podmiejska, dogodna komunikacja tramwajowa bezpośrednio do Łodzi.

Podanie wraz z życiorysem i odpisami świadectw kierować pod powyższym adresem. Stanowisko do objęcia od zaraz.

129.

Wydział Powiatowy w Węgrowie, woj. warszawskie
ogłasza konkurs na stanowisko:

REFERENTA PLANOWANIA,
uposażenie wg. VII grupy z dod. służbowym.
REFERENTA PODATKOWEGO,
uposażenie wg. VIII grupy.

Podania wraz z życiorysami i odpisami świadectw szkolnych oraz zaświadczeniami o dotychczasowej pracy należy kierować do Wydziału Powiatowego w Węgrowie.

130.

Zarząd Miejski w Bielawie, pow. Dzierżoniów, woj. wrocławskie

ogłasza konkurs na stanowisko:

1. ZASTĘPCĘ SEKRETARZA,
2. KIEROWNIKA RACHUBY,
3. KIEROWNIKA KANCELARII,
4. REFERENTA OSOBOWEGO,
5. REFERENTA PODATKOWEGO,
6. REFERENTA MELDUNKOWEGO oraz
7. ZAST. REF. PODATKOWEGO,

uposażenia wg. grup przewidzianych dla pracowników samorządowych do pkt. 1 i 2 VIII — VII grupy uposażeń, pkt. 3 — 6 IX — VIII w zależności od kwalifikacji, plus przewidziany do danego stanowiska dodatek służbowy.

Reflektuje się na siły wykwalifikowane w powyższych działach pracy.

Mieszkania zapewnione.

Podania wraz z życiorysami i odpisami świadectw dotychczasowej pracy należy składać do Zarządu Miejskiego w Bielawie.

Posady do objęcia od dnia 1.I.1950 r.

131.

Wydział Powiatowy w Chrzanowie

ogłasza konkurs na stanowisko

PODINSPEKTORA SAMORZĄDU GMINNEGO.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie wg. grupy VIII i dodatek służbowy.

Podania z życiorysem i odpisami świadectw pracy należy kierować do Wydziału Powiatowego w Chrzanowie.

132.

Zarząd Gminny Kozłów Biskupi w Sochaczewie, woj. warszawskie,

ogłasza konkurs na stanowisko

REFERENTA PODATKOWEGO,

z uposażeniem wg. grupy VIII, dodatek służbowy wg. stawki c.

Od kandydatów wymagana jest praktyka samorządowa. Podania wraz z życiorysem i odpisami świadectw należy składać do Zarządu Gminnego Kozłów Biskupi w Sochaczewie.

Stanowisko do objęcia od dnia 1.I.1950 r.

133.

Zarząd Miejski — Gazownia Miejska — w Rakoniewicach, pow. Wolsztyn, woj. poznańskie,

ogłasza konkurs na stanowisko

RACHMISTRZA — SAMODZIELN. KSIĘGOWEGO, obeznanego z planem jednolitych kont i bilansowaniem.

Pobory według grupy VIII układu zbiorowego pracy. Oferty z życiorysem i odpisami świadectw należy kierować pod powyższym adresem do dnia 15 listopada 1949 roku.

Posada do objęcia od 1.12.1949 r. wzgl. 1.I.1950 r.

134.

Zarząd Miejski w Nowym Targu

ogłasza konkurs na stanowisko

SEKRETARZA ZARZĄDU MIEJSKIEGO,

z uposażeniem według grupy VIII do VII wraz z dodatkiem służbowym stawki a.

Podanie wraz z życiorysem i odpisami świadectw z poprzedniej pracy należy nadsyłać do Zarządu Miejskiego.

Stanowisko do objęcia od zaraz.

135.

W powiecie szczecińskim potrzebni są:

- 1) LEKARZ POWIATOWY,
- 2) POŁOŻNE GMINNE,
- 3) RACHMISTRZ WYDZIAŁU POWIATOWEGO,
- 4) SEKRETARZE GMINNI,
- 5) RACHMISTRZE GMINNI,
- 6) REFERENCI ADMINISTRACYJNI I SIŁY KANCELARYJNE.

Warunki jak wszędzie, a uposażenie wg. regulaminu plac zależnie od kwalifikacji i praktyki samorządowej.

Mieszkanie zapewnione.

Zgłoszenia kierować do Wydziału Powiatowego w Szczecinie.

NAKŁADEM ZWIĄZKU UKAŻE SIĘ

KALENDARZ SAMORZĄDOWCA NA ROK 1950

Przez swą treść — wydawnictwo niezbędne:

dla wszystkich działaczy samorządowych i instytucji użyteczności publ.
dla członków rad narodowych,
dla wójtów, burmistrzów, sołtysów,
dla pracowników i związkowców.

Zawiera artykuły o treści politycznej, społecznej i samorządowej, jak:

Polska Ludowa — ustrój, struktura polit. i gosp.
Osiągnięcia w 5-leciu Polski Ludowej i in.
Plan gosp. 6-letni.
Planowanie w samorządzie.
Rady Narodowe, ich znaczenie i praca.
Przedsiębiorstwa komunalne.
Budżetowanie.
Place w samorządzie. Współzawodnictwo. Normy.
Premie i in. Akcja socjalna. Wczasy. Sport.
Sprawy ruchu zawodowego i Zw. Samorządowców.
Terminarz czynności: rad narodowych wszystkich stopni zarządów gmin, sołtysów i t. p.

Bogaty dział informacyjny, jak:

Świat i Polska w cyfrach.
Podział administracyjny.
Władze, organizacje i inne.
Literatura polityczna, społeczna, samorządowa, zawodowa.
Kalendarium. Rocznice.

Kalendarz jest właściwie poradnikiem, pomocnym w każdym niemal społecznym i zawodowym działaniu i pod tym kątem jest opracowany i wydany po cenach kosztu

Zamawiać przez Zarządy Okręgów

Cena jeszcze nie ustalona (w granicach zł. 150)

Redakcja i Administracja: Warszawa, Al. Jerozolimskie 51. Skr. p. 345.

Redaktor przyjmuje: środy, czwartki i piątki godz. 9 — 10. Sekretariat czynny codziennie od 9 — 14.
Tel. 88-640 lub 80-021, wewn. 92. Komitet Redakcyjny.

Wydawca: Związek Zawodowy Pracowników Samorz. Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P.

Prenumerata kwartalna zł 30.—. Cena numeru zł 10.—. Konto P. K. O. I-1526. Konto K. K. O. m. st. W-wy 127.